

MARCH
1994

SOLIA

THE HERALD
JACKSON, MICHIGAN

VOL. LIX
NO. 3

RECEIVED
APR 7 1994

Repentance of the Prodigal Son

Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son ... But the father said to his servants, 'Bring quickly the best robe ... and put a ring on his hand, and shoes on his feet; and bring the fatted calf ... for this my son was dead, and is alive again; he was lost and is found.'

Luke 15: 21-24

Intoarcerea Fiului Risipitor

Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău ... Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina cea mai bună ... și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; Și aduceți vițelul cel îngrășat ... Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat.

Luca 15, 21-24

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

REPENT AND BELIEVE THE GOSPEL

In the life of St. Nephon the ascetic bishop we read that one day a disciple asked him about repentance. The holy bishop replied, "believe me, brother, God who is good will not judge the Christian because he sinned..." The disciple was very surprised and asked if sinners would be judged. The bishop (St. Nephon) replied, "there is definitely a judgement. God does not judge the Christian because he sins, but because he does not repent. Because for one to sin and to repent is human, while not to repent is a trait of the devil and his demons. Since we do not live continually in repentance, that is why we will be judged."

The Great Lent is a school of repentance for the Orthodox Christian. The beautiful services, the fasting, and the whole complex of spiritual effort gives the Christian the support and courage to make a good repentance.

What is repentance? It is that change of mind and heart that is so complete that I see my sins, I leave them and return to God. Repentance is that change of mind that is so real that my behavior is actually changed.

After the Baptism of the Lord Jesus Christ we read of the first words of Jesus' preaching: "the time is fulfilled, the Kingdom of God is at hand; repent and believe the gospel" (Mark 1:14).

The preaching of St. John the Forerunner was a preaching of repentance. In the third chapter of the Gospel according to St. Luke, we read: "bear fruits that befit repentance, and do not begin to say to yourselves, 'we have Abraham as our father', for I tell you, God is able from these stones to raise up children to Abraham. Even now the axe is laid to the root of the trees; every tree therefore that does not bear good fruit is cut down and thrown into the fire" (Luke 3:8).

The Forerunner goes on to give very clear and specific direction about the reality of repentance: "... and the multitudes asked him, 'what then shall we do?' and he answered them, 'he who has two coats, let him share with him who has none; and he who has food, let him do likewise.' Tax collectors also came to be baptized, and

said to him, 'teacher what shall we do?' And he said to them, 'Collect no more than is appointed you.' Soldiers asked him 'and what shall we do?' and he said to them, 'Rob no one by violence or by false accusation, and be content with your wages'."

This is the evidence of a mind and heart turned to the true and living God; this is the repentance to which we are called in these latter days. Repentance is the very action by which we participate in the renewal of the cosmos. Repentance is the means by which God provides for our purification, so that with "faces unashamed and eyes illumined," we with all the righteous ones can partake of the good things that "God has prepared for those who love him." It is repentance that prepares us for Life itself.

There is little difference in the seriousness of the sin of St. Peter and Judas. St. Peter denied our Lord, Judas betrayed him. The big difference is that St. Peter repented, he wept, he returned to the Master. Judas was unable to repent, he returned to the Jews who plotted against the Master. In anger he threw down the money in his attempt to make reparation, and in anger and regret he hung himself. The critical difference between the two is that one repented and the other continued to do things in his own way.

The sad fact is that there are many people in the world who are carrying burdens too heavy and hard to bear. Many would prefer to bear the crushing load of guilt rather than confess and free themselves from the guilt and fear that someone might discover the truth. Truly God already knows all things, and the opportunity to confess frees us in such a way that we can make a new beginning.

May God help us to make honest and clear confession in this time of the Great Lent, and may the unburdening our hearts and minds gives us the energy and determination to do the good that we intend. ✽

Hieromonk Joseph

CLERGY CHANGES

PREOTEASA, Rev. Fr. Ioan, has been released from his duties as priest to St. John the Baptist Church, Glendale, Arizona, effective February 6, 1994. ✽

THE DATE OF ORTHODOX EASTER

by Most Rev. Archbishop Peter (L'Huillier)
Archbishop of New York & New Jersey

There is among the Orthodox a very widespread belief that the Christian celebration of Easter must necessarily come after the Jewish Passover. This chronological order is considered imperative and bears a symbolic meaning, as it is believed to have been decreed by the First Ecumenical Council held at Nicea in 325. This belief is stated and reaffirmed in the 12th century by the Byzantine canonist Zonaras. Another famous canonist of the later Middle Ages, Matthew Blastaris, in summing up the opinions of his time on the Paschal question, included among the rules for determining the date of Easter that it must not coincide with the Jewish Passover. We find this also in the writing of the learned canonist of the present century, Nicodemus Milash.

Yet, not only is such a stipulation totally absent from the decision taken on the Paschal question at Nicea, but it is foreign and, in a sense, contrary to what was then decreed. How, then, has such an opinion taken shape through the centuries?

In the primitive Church, there was no need for computing the date of Easter independently of that of the Synagogue, by which the Passover was determined. The controversy that brought, toward the end of the second century, the Churches of Asia Minor and the Church of Rome into opposition did not concern this point. The matter in dispute was quite different: the Asians celebrated Easter on the 14th of the month Nisan, whatever the day of the week, while the other Christians waited until the following Sunday. But both parties based their Easter date on the Jewish computation of the Passover. This computation was questioned, however, soon after the Jews changed their mode of calculating their Passover, no longer taking the vernal equinox into account.

The Bible did, indeed, specify the time the Passover should be celebrated, but it made no express reference to the vernal equinox. However, since the prescribed offering consisted of the first fruits of the harvest, a celebration prior to that time would have been inconceivable. But this empirical criterion, relative as it is to the climate conditions of that area, could hardly be preserved once the Jews lost their geographical proximity to Palestine as a result of the Roman crushing of the Bar-Bakhba revolt (approximately 135 A.D.). A period of uncertainty followed, and then towards the end of the second century the rabbis established a new system which disregarded the vernal equinox. With the new system, at least once every three years the Passover fell before the equinox.

Then, many Christians wondered why they should celebrate the commemoration of the Passion and Resurrection on the basis of a computation which was no longer the one used at the time of our Lord. They also began to realize that a double anomaly might issue, that is, the Christian Easter might have to be celebrated twice between two vernal equinoxes, or not at all. Thus, there

might be years with two Easters and years with no Easter at all.

As early, then, as the third century, the Christians began to devise their own calculations of the Easter date. A learned Alexandrian, Anatolius (later bishop of Laodicea in Syria), used for his Easter computation the nineteen-year cycle invented in 432 B.C. by the Athenian astronomer Meton. However, most Churches in the region of Antioch continued to follow the computation of the Synagogue in spite of the fact that the latter no longer took the equinox into account. This on occasion caused considerable differences in the date of Easter between the Antiochian churches and others; in contrast, variations among the latter were neither frequent nor notable.

These differences promoted the question of the date of Easter before the First General Council at Nicea. This venerable assembly did take a decision on this issue. But though there have been references to a decree (in Greek "horos"), there does not seem to have been issued a written text of it. Thus, the document to which reference is often made is in fact a compilation of a number of authentic data. According to this kind of evidence, we are able to reconstruct the decision of the first General Council on the question of Easter as follows:

- the feast of Easter must necessarily be celebrated on the same Sunday by all churches;
- this Sunday must be the first after the full moon following the vernal equinox;
- the Churches that follow the Jewish calculation must abandon it and conform with the general usage.

However, there was some resistance to that decision which necessitated new injunctions: the First Canon of the Council of Antioch (around 330 A.D.), and the Seventh Apostolic Canon (second half of the fourth century). These canons condemned those who celebrated Easter "with the Jews." This did not mean, however, that the dissidents were celebrating Easter on the same day as the Jews; rather, that they were celebrating on a date calculated according to the synagogal computations. There is clear evidence that it was not a chance coincidence to which the canons referred. Indeed, on several occasions during the fourth century, after the Council of Nicea, the Jewish Passover and the Easter of most Christian churches accidentally occurred on the same day but nobody was in the least perturbed. Besides, on account of the ever-increasing time delay brought about by the inaccuracies of the Jewish calendar, any chance of coincidence between the Christian Easter and the Jewish Passover disappeared.

As a result, the real cause that had prompted the decision of the First Ecumenical Council came to be forgotten. The belief gradually grew that the phrase "with the Jews" was to be understood literally and that the

Cont. on page 16

Special Column! **BICENTENNIAL OF ORTHODOXY**

Excerpts from
Portraits of American Saints
compiled and edited by Fr. George Gray and Jan V. Bear

ST. HERMAN

Early Life

Herman was born into a merchant-class family just outside of Moscow around 1758. As a teenager, in 1772, he entered monasticism at the Holy Trinity-St. Sergius Skete, about 10 miles from St. Petersburg — near the Gulf of Finland.

While Herman was at the Trinity-Sergius Skete, an infection on the right side of this throat began to abscess. His swelling grew, causing a putrid disfigurement. He was unable to swallow, and his condition worsened, bringing him close to death. One night as he lay in pain, he turned to his icon of the Theotokos and asked her to pray for his health. He then took a moist towel, and with it wiped the face of the Virgin depicted in the icon. He covered his swollen face with this towel. Continuing to pray, in exhaustion and pain, he finally fell asleep on the floor. In a dream that night, he beheld a vision of the Theotokos healing his infection. Herman woke up in the morning with the swelling gone down and the abscess completely healed.

In 1779 (when he was about 21 years old) Herman transferred to the ancient and famous Valaam Monastery on an island in Lake Ladoga, in Russian Finland.

In 1793, Metropolitan Gabriel of Novgorod and St. Petersburg asked the Abbot Nazarii of Valaam Monastery to choose a band of monks who would form a missionary team. The task of this mission was to travel across Russia and Siberia and begin the evangelization of Russian America (that is, Alaska). The members of the Valaam Monastery (later called the Kodiak Mission) were Archimandrite Joasaph, who was the priest-in-charge, Hieromonks Juvenaly, Macarius, Athanasius, Stephen and Nectarius, Hierodeacons Nectarius and Stephen, and Monks Joasaph and Herman.

They journeyed east for nearly a year (it was the longest missionary journey in Christian history) and landed on Kodiak Island on September 24, 1794. It was from Kodiak that the missionary team based their evangelization. Most of the monks remained near Kodiak, where they also initiated a bilingual (Russian and Aleut) school for the natives. Eventually, Fathers Macarius and Juvenaly traveled to the mainland to take the Gospel to the people who lived there.

In addition to their missionary duties, the monks also saw the need to protect the native Americans from the harsh treatment by the employees of the Russian-American Company which controlled the colony.

Between 1808 and 1818, Father Herman chose Spruce Island as his home, calling it New Valaam. Spruce Island

is separated from Kodiak by a straight of water just over a mile wide. Father Herman, who still preferred the life of a hermit, lived in a hut near a fresh-water spring on this heavily forested island retreat. He knew, though, that as a missionary, he needed to venture often into the world and society. Nevertheless, he based his missionary efforts on Spruce Island for more than 40 years. When asked how he could live alone in the forest and how he overcame loneliness, Father Herman responded, "I am not alone. God is here, just as He is everywhere. The holy angels are here. ..." Father Herman also had many companions from the animal world. Flocks of birds gathered near his dwelling to be fed, and his special pets were a family of wild mink. The elder was often heard singing and chanting the monastic offices from inside his hut at Monk's Lagoon. He worked in his garden, harvesting turnips, horseradish, potatoes, garlic, cabbage and other vegetables. He caught fish and stored them for the winter months.

Father Herman was of medium to short stature, with a pale, wrinkled face. His grayish-blue eyes gleamed and twinkled brightly. He wore a deerskin smock and canvas breeches under his monastic cassock. He always wore the same garments, and over the years they became threadbare and full of patches and darning. He slept little, spending most of each night in prayer. For his bed, Father Herman slept on a bench covered with a deerskin, and used two bricks, also covered with deerskin, for a pillow. He ate very little, usually the monastic diet of vegetables or fish.

It is said that Father Herman was occasionally gifted with the ability to discern the future, foretelling various events years in advance. One day an earthquake in the area caused a tidal wave. The flood tide threatened to devastate the island, and the Aleuts came to Father Herman for help. He took an icon of the Theotokos from the orphanage, went to the beach, placed the icon upon the sand, and held a Service of Prayer. Following the prayers, Father Herman told the people not to fear: The water would not rise any higher than the place where the icon had been placed. And it was so.

Father Herman was very fond of children. He loved to carry them in his arms and comfort them. He spent lots of time with the young people, telling them stories and teaching them about the Lord. He usually had little cookies that he baked for them. Of course, they often sought him out on their own because they adored their beloved elder.

Cont. on page 12

"BEHOLD, I MAKE ALL THINGS NEW..."

A new priest, new members, and a new beginning
for Sts. Constantine & Helen Church
Indianapolis, Indiana

Fr. John Limbeson lifts up one of the children whom His Grace, Bishop NATHANIEL chrismates to be a member of the Orthodox Church.

Let no one doubt that there is a thirst for the Orthodox faith in this country. Recent events in the life of Sts. Constantine & Helen parish in Indianapolis, Indiana, are a living proof of this hunger. St. Constantine's — one of the smallest parishes in our diocese — has been undergoing a quiet revolution. The congregation has changed from one of exclusively Romanian background, mostly elderly people, to one that consists of people of all backgrounds. Over the past two years, seven families — a total of some 30 souls — have converted to Orthodoxy in our parish. They now comprise almost half of our worshippers!

Recently, His Grace, Bishop NATHANIEL, came to our church to celebrate the joyful task of chrismating four new families of converts and to install our new priest, Rev. Fr. John Limbeson. The sacrament of chrismation was celebrated after Saturday evening Vespers. The words of the sacrament uniting these new believers to Christ's "One, Holy, Catholic and Apostolic Church" were moving — and not just to those joining the Church. Many of us attending were stirred to recommit ourselves to our Lord and his Holy Church as we listened to what was being said and sung. We found our hearts saying along with these new families that we would commit ourselves to the "Holy Orthodox Church, our mother...whose head is Christ and whose pilot is the Holy Spirit." We were sobered as we heard them promise that "this faith I will defend until my last breath."

Assisting Bishop NATHANIEL were Archimandrite Roman Braga, and Rev. Frs. Richard Grabowski, Dimitrie Vincent, and John Limbeson, our new priest. Fr. John Marmureanu and Fr. Filimon Barbos, former priests of

our parish, also served. Fr. Deacon John Schmidt, our parish's "first convert", served as deacon.

Bishop NATHANIEL himself anointed each man, woman, and child with the holy chrism on the eyes, ears, forehead, hands, chest, and feet, saying at each anointing, "The seal of the gift of the Holy Spirit". Our amens were fervent as we realized that each person was being sealed by the Lord and chosen by him to be a holy temple in which his Spirit shall dwell. As the bishop anointed the feet of each convert, we were reminded of Christ who washed the feet of his disciples and forever set the true pattern of Christian leadership saying, "I am among you as one who serves." Afterwards, there were embraces and tears between new members, godparents and the "long-time" members.

His Grace, Bishop NATHANIEL, embraces one of the "new" Orthodox faithful.

Our cup overflowed on this weekend. His Grace celebrated the Hierarchical Divine Liturgy on Sunday morning, followed by the installation of Fr. John Limbeson. Fr. Limbeson, one of the founders and the first president of AROY and a prominent figure in our diocese, became our priest, in part, because he liked the "outward" thrust of our church and the desire of our people to introduce others to the fullness of the Orthodox faith, no matter what their background. His voice was filled with emotion as he undertook the task of shepherding our flock.

A feast followed the Liturgy and Installation. We almost had more people than could fit into our church basement (God be praised! This has not, until recently, been a problem for our church.) The feast was a wonderful event due largely to the efforts of the faithful and hard-working women of our church. Not only did these ladies have to prepare for the installation dinner, they

Cont. on page 14

TRIBUTE TO FR. DAN SUCIU

Fr. Dan Suci with Psa. Delia, Sylvia and Christopher.

The faithful of St. George Orthodox Cathedral in Regina bid a tearful farewell to Father Dan Suci and his family on January 26th in a hall filled to capacity with its members and their families, parents with their adopted Romanian children, other friends and members of the community.

Seated at the head table beside Father Dan, Preoteasa Delia and their children, Sylvia and Christopher, were His Grace Bishop NATHANIEL, Very Rev. Archimandrite Roman Braga, Don Punga (President of the Parish Council) and Virginia Punga; Kae Banda (Past President of the Ladies' Auxiliary) and George Banda; and Virginia Eberle (newly elected President of the Ladies' Auxiliary). Dennis Costron was the Master of Ceremonies for the evening which included a delicious Roast Beef dinner courtesy of the Parish.

Speeches and presentations were made by Don Punga and Kae Banda on behalf of the Parish members. Gratitude was also expressed by Pam Campbell, Church School Supervisor; and, Rodger Linka spoke on behalf of the parents of adopted Romanian children in appreciation of all the work and support extended by Father Dan and Preoteasa Delia, which resulted in their adoptions. His Grace, Bishop NATHANIEL also spoke and extended wishes to Father Dan for success in his new Mission in Corpus Christi, Texas.

After a very moving and inspiring farewell message from Father Dan, the evening ended with entertainment by members of the "Miorita" Romanian Dancers under the direction of Kim Rotelick. ❀

**Don Punga
Parish Council President**

ORTHODOX BROTHERHOOD OF CANADA NEWS

Our main goal in the Brotherhood firstly is to promote the teachings of the Orthodox faith and fellowship among our Orthodox brothers. One of our many projects to promote brotherhood in the Orthodox faith is through our Annual Curling Funspiel held in Roblin, Manitoba.

The Third Annual Funspiel was held on February 5th with 18 rinks registered. All games consisted of four ends with the final games consisting of six ends. Trophies for first, second, and third place and runner-up awards were presented after the evening banquet, attended by over 100 people.

During our rest time, entertainment was provided by the Flunder Brothers. The event was well planned and organized once again by the committee of Alex and Pauline Holovach, Ken and Marion Gaber and Jim and Mary Chornowka. They were ably assisted by many from the community and outside.

On Sunday, we attended Divine Liturgy at St. Elijah parish. After the service, a wonderful luncheon was served by the Ladies Auxiliary. It was a marvelous weekend in spite of the -35 F temperature.

An added touch to the Funspiel this year were Scottish kilts worn by the Brotherhood president and treasurer who both have Scottish ancestry. ❀

Correspondent

SCHOLARSHIP OFFERED

The Orthodox Brotherhood of Canada is offering a \$250 (Canadian) Scholarship to a student pursuing post-secondary education. One scholarship is awarded annually.

The applicant must be an active member of a parish under the jurisdiction of the Romanian Orthodox Episcopate of America (or as stipulated in the preamble of the application) and must be a permanent resident of Canada.

Those interested may obtain applications by writing to the Orthodox Brotherhood of Canada Scholarship Fund, Box 3512, Regina, Saskatchewan, S4P 3J8.

Note: Completed applications must be received by **July 15, 1994**. The Scholarship will be awarded by September 15, 1994. ❀

**APRIL ISSUE
DEADLINE**

March 11

THE SUNDAYS OF GREAT LENT

The Sundays of Great Lent each have a meaning for us as we progress through the lenten season to Easter. We should be aware of these days, and we should participate in the church services in order to be instructed and inspired by them as perfectly as we can.

Forgiveness Sunday

The Sunday of the Eve of Great Lent is called Forgiveness Sunday. The way to resurrection and life, the path to Easter, begins with forgiveness. God will not forgive us our sins and raise us from the dead unless we forgive the sins of others and work for their salvation.

This is the prayer taught to us by the Lord, and he adds specifically:

Forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us.

For if you forgive men their trespasses, your heavenly Father will also forgive yours. But if you do not forgive men their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses.

(Matthew 6:14-15)

Orthodoxy Sunday

The first Sunday of Great Lent is the celebration of the feast of the triumph of Orthodoxy. It is a historical feast commemorating the restoration of the icons to the churches in the year 843.

The spiritual meaning of this day is in the first place the victory of true faith, the victory which always ultimately triumphs. But in addition to this, after the first hard week of the lenten effort is accomplished, the day exists to reveal to us the first and foremost truth, namely that Christ is the Perfect Image of God who allows us all to fulfill ourselves as creatures made "in the image and likeness of God." (Genesis 1:26)

The icons of the Lord, the Theotokos and all the saints are images of the true humanity, signs to us of what our eternal vocation really is. They tell us on this first Sunday of Lent that we are all called to be the living images and likenesses of God, imitators of Christ, participants of the divine nature, gracious vessels of the Holy Spirit.

St. Gregory Palamas

The second Sunday of Lent is the day of St. Gregory Palamas. Once again we are reassured, as we contemplate this man and meditate on his doctrine, that we can indeed attain salvation, that we can indeed behold the Light of the Glory of God, that we can indeed become "partakers of the divine nature." (II Peter 1:4)

St. Gregory tell us clearly that man, by his efforts in collaboration with God with whom all things are possible, can live forever in communion with this same God for eternity. Thus our lenten efforts are confirmed, our resolve is strengthened, our frustrations at the end of the second week are overcome; we are filled once more with hope.

The Cross

The third Sunday is the veneration of the Life-creating Cross. The Kingdom comes only through the Cross. Resurrection follows Golgotha. "Through the cross joy comes to all the world." (Resurrection Matins)

The cross is the way to paradise. This is so not only for Jesus "the captain of salvation, made perfect through suffering" (Hebrews 2:10). It is the way for us and for all men. It is the only way in this sinful world.

As we move toward Easter, we are reminded in the midst of the journey not only that our Lord is a crucified Lord, but that this very Lord has said:

He who does not take up his cross and follow me is not worthy of me.

(Matthew 10:38)

St. John of the Ladder

We move to the Sunday of St. John Climacus, the author of the work **The Ladder of Divine Ascent**. The saint and his book are violent realities, violent in the sense that Jesus spoke when he said, "The Kingdom of heaven suffers violence and the men of violence take it by force" (Matthew 10:12).

We think of spiritual violence on this day. We know only too well at this point that "our struggle is not against flesh and blood, but against the powers ... the rulers of this present darkness ... the hosts of wickedness in the heavenly places ..." (Ephesians 6:12). We know only too certainly that Christianity is not for weaklings and cowards. The end of lent is coming, and we recall Christ's frightening words that we must persevere until the end, "for only he who endures to the end will be saved" (Matthew 24:11).

St. Mary of Egypt

The end is drawing near and the prostitutes and sinners are pressing into the Kingdom before us. St. Mary of Egypt is a repentant harlot.

We recall Christ's words:

Truly, I say to you, the tax collectors and harlots go into the kingdom of God before you.

(Matthew 21:32)

The harlot repents and is forgiven. There are no sins too great, no amount of sins too many, that God will not forgive them. He will forgive if we repent. This is the message of St. Mary of Egypt: "The Lord is compassionate and merciful, long-suffering and of great goodness" (Psalm 103). But we must not only count on his mercy. We must change ourselves as well. The end is drawing near. Yet it is never too late.

Palm Sunday

Lent is over. Holy Week has not yet begun. We are in the days of the "festal interlude." We hold branches in our hands, and we sing "Hosanna! Blessed is He who comes ...!" But while we sing with our lips, does our life cry out with the mob: "Crucify Him! Crucify Him!"?

With this in mind and heart, we enter the days of the Passover of the Cross, the Pascha Great and Holy of the Lord's Resurrection. ✽

ARFORA ALMANAC

March, 1994

Dear Sisters and Supporters of ARFORA

March is the month that ARFORA has designated as **AUXILIARY SUNDAY MONTH**. There are many reasons why your delegates to ARFORA made the decision to have an "Auxiliary Sunday" in support of the Episcopate. Ladies, through their "faith, hope and charity," have been supporters of the Church since time immemorial. For some evidence of this, refer to the Book of Ruth and the Book of Esther in the Old Testament. Today, ARFORA has as its symbol "Faith, Hope and Charity" and follows through with its many projects in fulfillment of its objectives. This is the month that the delegates of the Ladies Auxiliaries of the Diocese have selected for a money-raising function to be held by them in support of the Bishop's residence and offices.

Each ladies auxiliary helps ARFORA in its work through the payment of its membership dues and the fulfillment of the projects they jointly planned. What does the ladies auxiliary do directly in support of the Romanian Orthodox Episcopate of America? The official residence of our Bishop is Vatra Romaneasca in Grass Lake. It is the responsibility of every parish ladies auxiliary, national and local auxiliary of this Diocese to support the Episcopate from which all the religious work of the Diocese is conducted by Bishop NATHANIEL. Each Ladies Auxiliary has committed its support of this Diocese with the funds from a once-a-year Auxiliary Sunday project, the entire proceeds of which are earmarked for the support of the Vatra Center. In this way, each woman of every parish is demonstrating her belief in the support of the Church.

Make a special effort this year to support your Diocese. The needs are great: major repairs are required to the structure of the Bishop's Residence, other buildings are in need of repair; the interior of the office areas need to be improved. **AUXILIARY SUNDAY** is **OUR PROJECT** — please give it every effort and put this project across in your auxiliary. Proceeds for **AUXILIARY SUNDAY** are to be sent directly to the Vatra. Make your check payable to the **Romanian Orthodox Episcopate of America, Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309**, and specify on the check what its purpose is: **ARFORA — Ladies Auxiliary Sunday**.

God bless us all. ✽

Till next time,

(Dr.) Eleanor Bujea, President

NOTICE

Rev. Fr. Vasile Susan, priest of St. Mary Church, Chicago, Illinois, is the new Spiritual Advisor to National A.R.F.O.R.A. ✽

ARFORA ARCHIVES

Let's turn back the pages in the archives to 1967 — spring time — Great Lent and the first retreat sponsored by the Ohio-Pennsylvania, regional ARFORA vice president. A first — let's try it. So with the blessing of Bishop VALERIAN and ARFORA's spiritual advisor Father Useriu, we ventured to explore a new project.

Questions galore, we never heard of a retreat — what is it? Why is it? What do we do? Do Orthodox faithful have such retreats? Webster's dictionary states: "retreat — to withdraw, a period of seclusion, especially for religious contemplation." With this thought in mind, women (a few) came to experience the first retreat for women in March 1967.

This retreat for women was held at the Ohio Episcopal Center, Pennsylvania, Ohio, called Cedar Hills, a beautiful education center in the midst of trees, grass, a little stream and a chapel in the woods.

The program was set for Friday evening, the fifth week of Lent, beginning with the service for the Akathist to the Virgin Mary. This is the time dedicated to the Virgin, and who better than the women to raise their voices in praise to her.

Arriving Friday evening in time for supper, the ladies were greeted by ARFORA president, Sophia Morris, Father Useriu, and Father Eugene Lazar. After supper, all walked to the St. Andrew Chapel in the Woods, for the prayers — the Akathist — the women read and sang responses to the service conducted by the Fathers. The confessions were heard. It was a beautiful evening and the environment was perfect for a peaceful retreat.

Saturday morning — 8:00 A.M. liturgy, back to the chapel, women again prayed, sang the responses, it was a wonderful spiritual uplift. After breakfast, the lectures and discussions began, the Orthodox women living according to the teachings of our faith. How do we witness to our faith in our lives as women, wives, mothers, etc.? Many questions were answered. This spring, the fifth Saturday of Great Lent (April 16) will bring together the women of ARFORA in a national spiritual encounter weekend, to witness together for the 27th year.

From meager beginnings, we continue to carry on by the leadership and dedication of our bishops, spiritual advisors, and presidents throughout the years. God Bless us, and may the Holy Spirit abide in all Orthodox Christians.

P.S. Has your auxiliary sent information on your organization? Founding date, number of members to this date, Past presidents, Activity and projects of auxiliary, Present number of members, ARFORA participation and membership. ✽

Send to: **Mrs. Leona Barbu, Archives Chairman**
3188 W. 142nd St.
Cleveland, OH 44111-1408

PARISH BULLETIN NOTES

Winnipeg, MB. St. George. On the program "Meeting Place," CBC television taped our Holy Liturgy which was shown across Canada. ... Our Children's Nativity Play and our Carolers were also taped. ... Following our Christmas program, we all enjoyed our parish family. pre-Christmas dinner.

Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen. His Grace Bishop NATHANIEL installed Fr. John Limbeson as our new parish priest. Also, during the festivities of the Installation Weekend, we were pleased to welcome 17 new members to our parish who received the Sacrament of Chrismation administered by His Grace. Our ladies prepared a lovely reception for them.

St. Paul, MN. St. Mary. Thanks to all the parishioners who contributed to make our Christmas Party a wonderful success. ... Everyone enjoyed the Christmas play. ... Our carolers had a grand time spreading holiday cheer on their visits.

Woonsocket, RI. St. John. We thank the donors of the cloth covers for our icons and for the shelves in the Altar to store our holy icons in the sanctuary.

Regina, SK. St. George. Our Nativity Fast Charity Project furnished 80 needy families with food hampers for the holidays. ... We were saddened at the death of Rev. Arch. Martinian Ivanovici, our former pastor, a kind and gentle priest whose memory we will always cherish. ... We also express farewell to Fr. Dan Suciuc and his family, and we wish them peace and joy in their new parish.

Hermitage, PA. Holy Cross. We thank the sponsors for several new

icons, also for the new TV and VCR player for the Church School. ... At their post-Christmas celebration at a local restaurant, our hard-working Ladies enjoyed being waited on instead of having to cook and serve!

Chicago, IL. St. Mary. The Senior Citizens Club are to be commended for their interest in the Children's Orphanage in Oradea, Romania. With the money they donated, many needed kitchen items were purchased with the help of coordinator, Connie Trollan, who is the niece of club president, Kay Chiolak. ... Chi-Roy had fun visiting the homes of our parishioners and bringing them cheer with their Christmas caroling. ... A good crowd attended both our Christmas dance and our New Year's Eve celebration.

Ellwood City, PA. St. Elias. For distribution, we have the newly printed pamphlet, "Welcome to St. Elias Romanian Orthodox Church." ... Last Fall, Fr. Rosu celebrated the first Divine Liturgy at a Greek Orthodox church for Romanian residents in the Pittsburgh area.

Warren, OH. Holy Resurrection. We had beginners basket-weaving classes which proved very popular. ... We have an Adult Study Class every Tuesday morning, and a weekly Convert Class for those who want to know more about our Faith.

Youngstown, OH. Holy Trinity. Congratulations to Constantine Gheorghe upon his graduation from Choffin Career Center as No. 1 in his class in Auto Mechanic Training. ... Our delicious Three Saints Dinner was attended by many. ... We are accepting donations of Romanian artifacts, clothing, books, and knick-knacks from Romania, regardless of their condition.

Southfield, MI. St. George Cathedral. The proceeds from our Three Saints Dinner went towards the retirement of our internal loan. ... Sr. AROY offered a Parastas in memory of Archbishop VALERIAN. ... Fol-

lowing their first luncheon/bunco of the year, the Ladies Auxiliary hosted the meeting of the Orthodox Christian Women of Michigan. ... "Nobody's Children," a made-for-television movie on the cable network USA, is an enactment of Carol & Joe Stevens' plight in Romania to adopt children. Carol is being played by Ann-Margret, and Joe by Jay O. Sanders.

Cleveland, OH. St. Mary. We welcomed His Grace Bishop NATHANIEL to our parish to give a boost to our "Project 94" weekend. Following Divine Liturgy, everyone enjoyed the exceptional food served to commemorate the Three Hierarchs as well as the mid-point of our project. ... Two congressmen and two members of the Romanian Parliament visited our church. They are in the U.S. under the auspices of the U.S. Information Agency. ✱

Compiled by Florence Sirb

SOLIA

January 13 - February 15, 1994

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

\$50.00

M/M Alexandru Achim, Forestville, CT

\$38.00

M/M George Petredecu, Homer, MI

IMO George R. Gavrilu

\$28.00

Jennie Croetoru, Rocky River, OH

\$25.00

M/M Constantin Iordache, San Rafael, CA

\$20.00

Lucretia Muntean, Park Ridge, IL

Eugen Barsan, Chicago, IL

Stefania Georgescu, Vancouver, BC

M/M Peter Costulas, Fairfield, CT

\$12.00

M/M James Curt, Tamarac, FL

Michael Durato, Chesterfield, MO

M/M Nicholas Savu, Ellwood City, PA

M/M Manoug Manougian, Jackson Hts., NY

M/M Vasile Craciun, Yale, MI

Arel Califar, Indianapolis, IN

Cont. on page 13

WORLD CHURCH NEWS

Orthodox TV - A Success Story

New York - A recent Nielsen rating of the Greek Orthodox Television (GOTelecom) broadcast on the interfaith cable channel "Faith and Values", indicates that the series "Illuminations" was the fourth most watched program out of 108 programs aired during last October and November. According to the "Hellenic Chronicle", Illuminations totaled a .254 rating, which represents 45,000 households that tuned in weekly, particularly in the South. Jeff Webber, vice president for the "Faith & Values" programming, stated that the ratings were "a success story for GOTelecom". The program airs every Sunday at 4:30 pm (ET) and repeats Wednesday at 7:30 am (ET) and Thursday at 1:30 pm (ET). A special seven series on the Orthodox Church in the Lands of Rus will be aired again February 27 - April 10. For more information: GOTelecom, 59 Schermerhorn Street, Brooklyn, New York, 11201. (Hellenic Chronicle Feb. 3, 1994)

St. Paisius Velichovschi - 200th Anniversary of Repose

1994 marks 200 years since the repose of the great hesychast, St. Paisius Velichovschi (1722-1794). Paisius is the fruit of Ukrainian, Romanian, Greek and Russian Orthodox spirituality. The 11th among twelve sons of a priest in Poltava, Ukraine, who traced their origins to Moldova, Romania (from the family of King Dimitrie Cantemir), Paisius studied in the famous Kiev Academy (established by another well known Romanian metropolitan, Petru Movila) and then entered monastic life in 1740. Due to the invasion of his land by Poland, he later found refuge in the Moldavian monasteries and on Mt. Athos. Returning to Moldova, he revived monastic life there through the hesychast practice of the prayer of the heart. Dragomirna, Secu and Neamt monasteries (he was buried at the latter) still bear traces of his activity. In the silence and hospitality of the Romanian Lands, at the request of Metropolitan Gavril Perov of Petersburg, he translated the Philocalia in Slavo-Russian (1793).

His teachings have influenced not only Romanian monasticism, but also the life of Russian, Ukrainian and Byelorussian monasteries, especially Valaam. He also influenced great writers, such as Dostoyevski, Khomiakov and others. Later, through the mission of the Valaam monks who reached Alaska in 1794, the holiness of St. Paisius also reached the North American lands.

A missionary school, also bearing the name of this great saint, functions at the St. Paisius Abbey, Forestville, California. (707) 887-9740.

UNESCO To Restore Romanian Monastery

Oakland, Ca. - "The Nipon Fund for UNESCO will finance (with three million dollars) the restoration of the mural paintings of Probota Monastery in Romania". The monastery shelters royal tombs from the 15-16 century, such as Petru Rareș and Lady Oltea, the mother of St. Stefan the Great. (Buletinul Casa Romana, Decembrie 1993)

Important Issues Debated in SCOBA Meeting

Syosset, NY - At the recent meeting of the Standing Conference of the Canonical Bishops in the Americas (SCOBA) held in Syosset, Long Island, N.Y., several issues were discussed, including the following: 1. International Orthodox Christian Charities (IOCC): the agency has grown in operations and credibility, being eligible for funding from the U.S. Government, European Community and World Council of Churches; 2. ORTHODOX DIASPORA: The results of the meeting of the Mother Churches regarding the Diaspora, held on November 6-13, 1993, in Chambesey, Switzerland, have been analyzed. The Primates of the Orthodox Church in America and Japan could not participate in that meeting. (However, professor John Erickson participated as a theologian from the OCA in the delegation of the Moscow Patriarchate). SCOBA also looked into ways and means to send a committee to the Mother Churches to discuss questions of the American Diaspora. His Grace Bishop Nicholas of the Carpatho Russian Diocese chairs the SCOBA Commission on Diaspora. 3. ECUMENICAL DIALOGUES: A future meeting of All Canonical Bishops will be held next Fall. 4. THEOLOGICAL EDUCATION: The hierarchs examined the need for a unified approach to Theological Education. (The Church Messenger)

Patriarchs Reconciled

SYNDESMOS/OPS - A "major and enlarged" Synod of Greek Orthodox hierarchs, convened by His All-Holiness, Ecumenical Patriarch BARTHOLOMEW I on December 1, in Constantinople, lifted ecclesiastical sanctions imposed against His Holiness, Patriarch DIODOROS I of Jerusalem. In November 1993, when he visited Constantinople, Patriarch DIODOROS I recognized the Ecumenical Patriarchate's prerogatives in the "diaspora". (The Orthodox Church)

O.C.A.M.P.R. 1994 Conference

Boston - The Ninth National Conference of the Orthodox Christian Association of Medicine, Psychology and Religion (O.C.A.M.P.R.) will be held in Jacksonville, FL, under the chairmanship of Rev. Nicholas Graff. The theme for this year is "Missions: The Evolution of Care". For more information on the conference as well as other concerns, please write to: O.C.A.M.P.R. National Office, PO Box 958, Cambridge, MA 02238.

Cont. on page 16

THE VALUE OF TIME

What is the *most valuable* thing on earth?

Time, because everything is acquired in time and all of man's business is conducted by time. You could have food, clothing, fabulous homes, glory, wisdom — have all you want, but you don't have time, it means — you have nothing.

What is the worst thing on the earth for man?

The *loss of time*. Because by wasting time, we cannot acquire anything; we cannot have anything; by losing time, we lose everything. We even lose ourselves.

Another question. What do people value the least? And what is the most disorganized and the most squandered thing on the earth?

Time. A large segment of the people live as if by guesswork, according to the accepted custom, day by day, year by year, not at all concerned about what they did with their days and years or how they lived their lives. Sometimes we mourn over the loss of some existing trifles, but we have no regrets at all, nor are we sorry, when we foolishly lose not just some petty cash, but the most precious minutes of our time.

This is why the Holy Apostle Paul cautions us against the useless waste of time and offers lawful provisions that we wisely regulate each minute of our life: "See then," says he, "that you walk circumspectly, not as fools but as wise, redeeming the time, because the days are evil" (Eph. 5:15-16). When the Apostle says, "See then, redeem the time," with these words he wants us to understand that by time true happiness is also acquired, just as by money all things necessary for this physical life are purchased, and that, consequently, the proper use of time is very similar to the use of money in good hands. A wise man will not lose a single penny foolishly; he will count exactly the entire amount which he has and will attach a special purpose for each cent. We must do exactly the same thing; and then we shall arrange our time; we must faithfully reckon with it, every hour and every minute must be determined for this or that purpose; every day must be redeemed with good deeds for our benefit and for the benefit of our neighbors. The Lord did not set aside one minute of our lives for idleness, harmful deeds, or simply to do nothing at all. ✽

Bishop Jeremiah the Hermit

St. Cyprian of Carthage

I entreat you, beloved brethren, that each one should confess his own sin, while he who has sinned is still in this world, while his confession may be received, while the satisfaction and remission made by the priests are pleasing to the Lord. Let us turn to the Lord with our whole heart, and expressing our repentance for our sin with true grief, let us entreat God's mercy.

INVITATION

**St. Mary Romanian
Orthodox Church
Cleveland, OH**

**90th Anniversary
Celebration
October 15-16, 1994
(New Date)**

**Parishes & Auxiliary
Organizations,
make your calendars
accordingly**

VATRA SUMMER CAMPS BEDS NEEDED

Dear Friends,

As you all know, religious education plays an important role in our lives and the lives of our children.

Every year The Romanian Orthodox Episcopate of America sponsors two summer camps for religious education. At this time, the St. Simion Dormitory is in dire need of new beds for the children at these camps.

The Orthodox Brotherhood, USA, has undertaken the task of raising the necessary funds for this project. We appeal to your kindness to help us by donating money toward the purchase of beds and mattresses. The approximate cost is \$325.00 per bed.

Please send your donations to the **Romanian Orthodox Episcopate of America**. Please use the coupon below. Thank you for your kindness. ✽

**ROMANIAN EPISCOPATE OF AMERICA
ST. SIMION DORMITORY PROJECT
PO BOX 309, GRASS LAKE, MI 49240-0309**

Name _____

Address _____

Enclosed \$ _____

ST. HERMAN

Cont. from page 4

In 1817, a ship from the United States brought a fatal disease to the Kodiak natives. The epidemic lasted for about a month. When it had ceased, Father Herman took the orphans back with him to Spruce Island, where he built a school house and orphanage for them. He also built a small chapel where the Spruce Islanders gathered with him for prayer.

A ship from St. Petersburg landed at Kodiak in 1818. Captain Vasily Golovnin had been sent by the government in order to make an inspection of the Russian American Company's colonies. Father Herman was invited aboard for a visit. During the course of the evening's conversation, the elder, who despite his limited schooling possessed a natural intellect and common sense, asked the members of the crew what it was that would bring them the most happiness. Some wanted wealth, others wanted a top ranking position in the Imperial Navy, others wanted a beautiful wife, etc. "What would be better, higher, more worthy of love and more splendid than Our Lord Jesus Christ Himself, Who created the world, adorns, gives life, sustains, nourishes and loves everything — Who is Himself love. Should you not love God above all things, and wish for and seek Him?" The reply came, "Why that's obvious, how can we not love God?" He responded, "I, a poor sinner, have been trying to learn how to love God for more than 40 years, and I cannot say that I yet love Him properly. If we love someone, we always remember them, we try to please them continually. Day or night we are concerned about them. Our mind and our heart is concerned with the object of our love. How do you love God? Do you turn to Him often? Do you always remember Him? Do you always pray to Him and keep His commandments?" The crew admitted that they did not. "Then, for our good and for our happiness, let us all make a vow: at least from this day, this hour, this very minute, we should try to love God above all else and carry out His teachings."

By 1819, 25 years after the beginning of the Kodiak Mission, only three of the original missionary team were still living in the area of Kodiak. All the other monks were either dead or transferred back to Russia. The remaining missionaries were Father Herman on Spruce Island, Father Athanasius on the island of Afognak and Father Joasaph on Kodiak itself.

Father Herman told his beloved flock that there would be no priest nearby to perform his funeral when he died. The people would have to bury him themselves. He wanted to be placed immediately in the earth near his fellow-missionary, Father Joasaph. "Bury me yourselves, and do not wait for the priest. Do not wash my body. Lay it on a board, clasp my hands over my chest, wrap me in my outer cloak, and cover my face. Place my klobuk on my head. If anyone wishes to bid farewell to me, let them kiss the Cross that I wear. Do not show my face to anyone."

Just before he died, Father Herman asked one of his

SUMMER SCHOOL IN ROMANIA

The following Romanian universities will provide courses in Romanian language, literature and civilization this summer:

University of Iasi - July 4-25

University of Cluj-Napoca - July 4-23

University of Constanta - July 15 - August 8

University of Bucharest - July 22 - August 16
(Courses held in Sinaia)

University of Timisoara - August 22 - September 9

Contact: Embassy of Romania, 1607 23RD ST NW,
WASHINGTON DC 20008 Telephone: (202) 332-4846 Fax: (202) 232-4748

spiritual children to light the candles and read from the Acts of the Apostles. The cell filled with a wonderful, fresh, floral scent. The face of the elder glowed, and in this blessedness, Father Herman fell asleep in the Lord on December 13, 1837, at the age of about 80.

Almost immediately, the local faithful considered their elder to have been a saint. His memory was continually kept in Alaska, then eventually in Finland and Russia. Finally, devotion to Father Herman spread among the Orthodox across all of North America. Many miraculous occurrences throughout the world have taken place through his intercessions.

In March of 1969, the Holy Synod of Bishops of what was then called the Russian Orthodox Greek Catholic Church of America (soon after to be granted autocephaly and given the name The Orthodox Church in America) gathered together. At their meeting they proclaimed that Father Herman would be glorified as a saint for having faithfully toiled in the "spiritual work of apostolic service among the natives whom he illumined by the light of the truth of the Gospel." The bishops continued: "In a short encyclical it is impossible to describe in detail all the deeds of his holy life in Alaska. Those who met him once, those who had contact with him could never forget him. He is remembered by hierarchs. Priests and believers living in America today remember him as an intercessor before God."

On August 7, 1970, bishops, priests, and faithful from the entire Orthodox world assembled at the Church of the Resurrection in Kodiak, where the elder's relics lay, and began the process of the glorification. For three days services were chanted in English, Church Slavonic, Aleut, Greek and Finnish. The Divine Liturgy and final acts of canonization took place on August 9. St. Herman, Elder and Wonderworker of Alaska, had become the first of the saints to be glorified on this continent. ✽

QUESTION CORNER

Why do we call the Church the Orthodox Church and where does its name come from?

The word "Orthodox" was used early in the history of the Church in defense of the faith when it was attacked by teachers of false doctrines and divisive leaders who formed religious groups opposed to the Church. The word "Orthodox," as applied to the Church, was a sign that it was the true and historic Church of Christ. The word is made up of two shorter Greek words. The first, "Orthe," means "correct." The second, "doxa" means both "belief" and "praise or worship." So, "Orthodox" may be understood as "correct believing" as regards the faith and "correct worshiping" as regards the unity of the Church. ✽

Excerpted from Fr. Stanley Harakas' The Orthodox Church: 455 Questions and Answers.

"Credinta" Ladies Auxiliary

of St. Mary's Church
Chicago, Illinois

is hosting the

46th Annual A.R.F.O.R.A. Congress

on June 3-5, 1994

Please Join Us.

You may place an ad in the
Commemorative Book by contacting

Miriana Dinu

6859 N. Latobe, Skokie, IL 60077

Telephone: (708) 675-2822

Deadline: April 25

THE CALL TO REPENT

St. Ambrose of Milan

Sins are forgiven by the Holy Spirit. Men discharge a ministry for the remission of sins; they do not exercise any power of their own. For they forgive sins not in their own name but in that of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. They ask, the Godhead gives; the service is man's, the reward is of the Power on high.

St. Basil The Great

They who believe in the Lord Jesus must first do penance according to the preaching of John (the Baptist) and of our Lord Jesus Christ himself; for they who do not do penance now will receive a harsher sentence than those who were condemned before the time of the Gospel. Mere renouncement of sin is not sufficient for the salvation of penitents, but fruits worthy of penance are also required of them.

SOLIA

Cont. from page 9

M/M Ioan Nan, Sun City, AZ

M/M Dumitru Cristescu, Carrollton, TX

Victoria Shoner, Dearborn, MI

\$ 4.50

M/M John Pana, Regina, SK

SUBSCRIPTIONS

Daniel Tonia, Shoreview, MN

Eli Todoran, Van Wert, OH

Matthew Markovich, Ontario, CA

Jack Knapp, Jackson, MI

Eugen Piso, Phoenix, AZ

Elena Benna, Terre Haute, IN

Mary Simon, Fontana, CA

Elizabeth Farcas, Detroit, MI

John Parascan, Washington, DC

Carleton Cheetham, Lansing, MI

Anna Trantor, Aliquippa, PA

M/M George Petredean, Homer, MI

M/M Alexandru Achim, Forestville, CT

Albert Papinghi, Drexel Hill, PA

Donna Laine, Valrico, FL

Dr. Gabriel Curtis, Crestwood, NY

Elaine Kertis, Westchester, PA

Richard Popovici, Bristol, RI

Rev. Daniel Donovan, Watervliet, NY

Tillie Cornell, Orlando, FL

Marie Moldovan, Canton, OH

George Tanase, St. Petersburg, FL

Anne Zaha, La Habra, CA

Elena Gornea, Detroit, MI

Rev. Innocent Fryntzko, Kodiak, AK

Moise Ciocanea, E. Chicago, IN

Gregory Bucurestean, Grosse Pointe Park, MI

Corneliu Vidican, Lenox, MI

George Simion, Ridgewood, NY

Cheryl Esmond, Irvine, CA

Dorothea Popa, Beverly Hills, FL

Eleanor Kolberg, Huntington Woods, MI

Dumitru Vasile-Stanciu, Fremont, CA

Mircea Dumitrescu, Gaithersburg, MD

Catherine Ribariu, Enid, OK

Marie Waldrop, Fullerton, CA

Vera Greaves, Freeport, IL

Mary Maddox, Dayton, OH

St. George Church, Pittsburg, PA

Alex Costinew, Ocala, FL

Mrs. Vincent Apostol, Carlsbad, CA

Mari Ferlini, W. Hartford, CT

Mary Logan, Hot Springs, AR

Letitia Tipei, Champaign, IL

Paulina Nicolescu, Eastpointe, MI

Liviu Toma, Scottsdale, AZ

Olga Bicki, N. Smithfield, RI

Rev. James Laliberte, Media, PA

Octavian Blois, Chico, CA

Dr. Valeriu Albu, Charleston, WV

Joseph Panzner, Ft. Myers, FL

Mary Kochoff, Beverly Hills, FL

Helen Veteanu, Arcadia, CA

Nicholas Berezniak, Avenel, NJ

Rollo & Andrelia Sissel, Austin, MN

Mary Muri, St. Clair Shores, MI

John P. Sandru, Santa Ana, CA

Mary Muresanu, Venice, FL

Sadie Tomy, Phoenix, AZ

Mary Branisteanu, Roanoke, VA

Margaret Roman, Columbus, OH

Mircea Hancu, Carlsbad, CA

Rev. Stefan Bogolea, Sarasota, FL

John Dobrescu, Camarillo, CA

Helene Roman, Kendallville, IN

Holy Protection Hermitage, Calumet City, IL

Robert Donus, Rockville Center, NY

Louis Bodony, Wheaton, IL

Victoria Oltean, Elmhurst, IL

Mircea Petrini, Lorain, OH

Aurel Dragos, Jr., La Porte, IN

Dr. George Droubie, W. St. Paul, MN

Cornelia Bugar, Northville, MI

V. Rev. Spero Page, Worcester, MA

John Puia, Canton, OH

Ovid Corsatea, Cleveland, OH

George Antonese, Redford, MI

John N. Adams, New Castle, PA

Helen David, Cleveland, OH

Mary Zoba, Louisville, OH

Anna Dogariu, Mt. Clemens, MI

Michael Bezbatchesko, Akron, OH

L. Panturescu, Richmond Hill, ON

Arlene Lucas, Blind River, ON

Elena Piloitu, London, ON

HAVE YOU RECEIVED YOUR CALENDAR?

We hope that you have received your copy of the **1994 Solia Calendar**, and that you have found the volume of benefit to you. If you have not received your copy (the mailing was completed on February 9), please contact: ROEA Dept. of Publications, PO BOX 185, GRASS LAKE MI 49240-0185, or call (517) 522-3656.

Thank you to those of you who have made the suggested \$12.50 donation toward the production of the **Calendar!** If you have not yet made a donation, please do so today in the envelope inside the book. ✽

CORRECTIONS TO CALENDARUL SOLIA 1994

Page 59 - Dumitrescu, Viorel, Rev. Fr.
60-23 CATALPA AVE,
FLUSHING NY 11385-5161
(718) 628-6145

Ivascu, John, Very Rev.
(810) 559-3257

Page 61 - Morar, Onisie, Rev. Fr.
504 W DIAMOND AVE APT 3,
HAZLETON PA 18201-4956

Pop, Vasile, Rev. Fr. -
moved - no address available

Page 62 - Preoteasa, Ioan, Rev. Fr.
(602) 582-3150

Schiop, George, Rev. Fr.
(718) 417-8233

Page 64 - Voin, Ion Petru, Rev. Fr.
12442 NE HASSALO ST,
PORTLAND OR 97230

Page 84 - YOUNGSTOWN, OHIO -
"The Holy Trinity"
Mailing Address - PO BOX 1553,
YOUNGSTOWN OH 44501

Page 85 - PHOENIX, ARIZONA - "Holy Archangels
Michael & Gabriel Mission" -
Telephone: Priest Residence: (602) 866-7314

Page 165 - Last line - October 15-16, 1994!

Page 167 - Top: Publications: "The Word", "Again"

SCHOLARSHIP DEADLINE REMINDER

ARFORA (Undergraduate) - April 30, 1994
See SOLIA, Jan. 1994, p. 9

HIERARCHAL SCHEDULE

January 19, Wednesday. Dearborn Hgts., MI. St. Peter & Paul. Funeral services for George Gavrila, founder of the Gavrila Trust Fund.

January 22-23. Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen. Saturday. Great Vespers. Reception dinner for 17 converts. **Sunday:** Divine Liturgy. Installation of Rev. Fr. John Limbeson as parish priest. Festive banquet.

January 25-26. Regina, SK. St. George. Tuesday: Wake Service for Very Rev. Archimandrite Martinian Ivanovici. **Wednesday:** Funeral Service for Fr. Martinian.

January 29-30. Regina, SK. St. George. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Divine Liturgy. Farewell dinner for Fr. Danut Suciu.

February 5-6. Akron, OH. Presentation Our Lord. Celebration of 80th Anniversary. **Saturday:** Great Vespers. Reception. **Sunday:** Divine Liturgy. Blessing of Reader, David Pascu; Sub-Deacons, George Barsan and Wayne Wright. Festive banquet. ✽

BEHOLD

Cont. from page 5

also prepared a delicious supper on the evening before for our new members. They rose to the occasion, exhibiting their usual superior cooking skills and a gracious and welcoming way of serving. And so a hearty thank you to Marilyn Sipole, Anna Oprisu, Karen Schmidt, Connie Godan, Tillie Fleser, Sylvia McRoy and the girls of AROY who helped with the serving. A special thanks should be given to Marilyn Sipole who helped keep things together as our Parish Council president during a difficult period of several months when we were without a parish priest.

Now that the celebration is over and we are settling back down to our Christian life together in this community, we find ourselves reflecting on the meaning of what is happening to us. The lesson seems clear. The faith our ancestors brought from Romania is not for Romanians only. Christ is the "savior of the whole world." He established his Orthodox Church to bring the message of salvation and new life to all. As one of our new converts said, "I feel I have found the pearl of great price...I am still in awe of the majesty of the worship of God here." Let us Orthodox in America, whatever our backgrounds, cease hiding our light under a bushel. For the Lord has commanded us, "Go unto all nations, baptizing them in the name of the Father, the Son and the Holy Spirit...teaching them to obey all I have commanded you" (Matt. 28:10). May the Lord who promised that "the gates of hell" would not prevail against his Church give us the strength to be faithful to that task! ✽

David Beck and Brian McDonald

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Dietrich, Robert James (II)**, son of Robert J. & Vicki Lynn Dietrich, Kent, OH. Presentation Our Lord, Fairlawn, OH. Godparents: Al & Connie Meszaros.
- Gazdak, Brandon Timothy**, son of Theodor S. Gazdak & Kira Bates, Youngstown, OH. Holy Trinity, Youngstown, OH. Godparents: Alexandru & Elena Rata.
- Issac, Samuel**, son of Tzagaye Issac & Amete Tzighe, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparents: Yehdego H. & Abeba B. Bairu.
- Iures, Isabella Mellisa**, daughter of Dumitru & Maricica Iures, Youngstown, OH. Holy Trinity, Youngstown, OH. Godparents: Marioara & Simion Fanea.
- Pondichi, Julian**, son of Nicolae & Virginica Pondichi, Bronx, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: John Bindela & Mila Simona.
- Radu, Mark John**, son of Ioan & Maria Radu, Dearborn, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Godparents: Gheorghe & Viorica Placinta.
- Rose, Laila Marie**, daughter of Theresa S. & Randy J. Rose, Lambertville, MI. Presentation Our Lord, Fairlawn, OH. Godparent: Carol C. Szilaghy.
- Rotelick, Brianna Danae**, daughter of Jason & Pamela Rotelick, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparents: Cindy Fritzsche & Russell Temple.
- Sirca, Alexandru Robert**, son of Pompilio R. and Ana M. Sirca, Vancouver, BC. Holy Trinity, Vancouver, BC. Godparents: Gheorghe & Cristina Ion.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Nenson, Maureen Walsh**, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Rev. Fr. Dan Suci.
- Randall, Peter J.**, Regina, SK. St. George, Dysart, SK. Rev. Fr. Daniel Nenson.
- Temple, Russell**, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Rev. Fr. Dan Suci.

MARRIAGES

- Randall, Peter J. and Marilyn E. Caron**, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Sharon D. Toma.

DECEASED

- Costea, Aurel**, 91. St. George, Canton, OH.
- Dragomir, Michael**, 83. St. George, Canton, OH.
- Dragos, Nicolae (Nickolas)**, 102. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Frangu, Rev. Fr. Traian**, 85. St. Dumitru, New York, NY.
- Gavrila, George R.**, 79. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.
- Kura, Sarah**, 75. Presentation Our Lord, Fairlawn, OH.

- Sakula, Ilie**, 79. Descent Holy Spirit, Warren, MI.
- Serban, Anna**, 88. St. George, Canton, OH.
- Stroia, Nicolae (Nick)**, 97. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.
- Tolpheghin, Eugen**, 79. St. George Cathedral, Southfield, MI.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Anonymous	\$ 100.00
Eugen Barsan, Chicago, IL	\$ 50.00
V. Rev. Fr. & Ps. Laurence Lazar, Southfield, MI	\$ 50.00
Rev. Fr. & Ps. Daniel Nenson, Regina, SK C.F.	\$ 50.00
Marcel M. Radu, Woodside, NY	\$ 50.00
M/M Liviu Toma, Scottsdale, AZ	\$ 50.00
M/M Dan Tonita, Regina, SK	\$ 50.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH	\$ 35.00
Dn. & Mrs. Paul Yova, Fairlawn, OH	\$ 35.00
Mary Calugar, Warren, OH	\$ 25.00
Christine Ciulei, Warren, OH	\$ 25.00
M/M Victor Dinu, Skokie, IL	\$ 25.00
Lucretia Muntean, Park Ridge, IL	\$ 25.00
St. Nicholas Ladies Auxiliary, Regina, SK	\$ 25.00
Eugene Raica, Sterling Hts., MI	\$ 25.00
M/M George Bursan, Cuyahoga Falls, OH	\$ 20.00
M/M George Oprea, Mt. Prospect, IL	\$ 20.00
M/M Nicolae Stoicoiu, Panama City, FL	\$ 20.00
Eva Delnea, Regina, SK	\$ 15.00
Rev. Fr. John Dinu, Skokie, IL	\$ 10.00

GENERAL DONATIONS

United Technologies	\$ 125.00
(Recommended by George Fatsi)	
M/M Charles Nanas, Livonia, MI	\$ 100.00
(200 yrs of Orthodoxy in America)	
Rebecca Podoba, Bedford Hts., OH	\$ 25.00
Sofia Balos, Markham, ON	\$ 15.00
Walter Jorza, Detroit, MI	\$ 15.00
(Dispensation Fee)	
Rev. Fr. John Mihut, Warren, OH	\$ 15.00
(Dispensation Fee)	
M/M John Cantor, Walled Lake, MI	\$ 10.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$ 10.00
Rodica Dicoi, Warren, MI	\$ 5.00

MEMORIAMS

Doina Lavoie-Gonci, Norwich, CT	\$ 250.00
(I.M.O. Rev. Fr. Dumitru Dobrin)	
M/M John Valkanet, Chicago, IL	\$ 50.00
(I.M.O. Deceased Family Members)	

EPISCOPATE DUES

St. Mary, Chicago, IL	\$6,640.00
Holy Nativity, Chicago, IL	\$6,300.00
Descent of the Holy Spirit, Warren, MI	\$6,000.00

Cont. on page 16

St. Cyril of Jerusalem

The Lord is loving towards man,
and swift to pardon, but slow to punish.
Let no man therefore despair of
his own salvation.

DATE OF EASTER

Cont. from page 3

Holy Fathers at Nicea had decreed that the Christian Easter must not, even accidentally, occur on the same day as the Passover of the Jews; rather, it must be celebrated later. As a matter of fact, however, such an interpretation was not only inaccurate but contrary to the spirit of what was decreed at Nicea, considering that acceptance of this interpretation necessitates a chronological relationship between the Christian Easter and the Jewish Passover, the very undesirable connection the great Council sought to abolish. ✽

WORLD CHURCH NEWS

Cont. from page 10

OCEC Annual Trustees Meeting

The annual meeting of the Orthodox Christian Education Commission (OCEC) held on February 5 in Bergenfield, New Jersey, was the largest trustees meeting ever held, hosting representatives from almost every jurisdiction. The Chairman of OCEC, Dr. John Boojamra, reported that: a new Curriculum Department is being organized to begin work on the third grade manual; the OCEC catalog will be reformed, and an 800 phone number and fax machine will be added to make possible credit card orders. The Trustees also discussed possible areas of cooperation between IOCC and OCEC. Contact: Dr. John Boojamra, 4 Evergreen Place, Demarest, NJ 07627.

"Heaven on Earth" Orthodox Exhibition

Anchorage, Alaska - The Bicentennial of Orthodoxy in America will also be marked by an exquisite liturgical art exhibition entitled "Heaven on Earth", hosted by the Municipal Museum of Anchorage, Alaska, beginning in March. This event will enable visitors to understand the history of Orthodoxy in America and to partake of the beauty of many unique items, including vestments, icons and liturgical vessels from Siberia and America. Several Orthodox jurisdictions will be represented at this event, among whom are the Romanian Orthodox Episcopate of America and the Romanian Ethnic and Art Museum of St. Mary Romanian Orthodox Church in Cleveland. According to Mrs. Barbara Smith, curator of the Alaskan Museum, the exhibition will also travel to some major American cities. ✽

Compiled by Rev. Fr. Remus Grama

FINANCIAL REPORT

Cont. from page 15

Holy Trinity, Los Angeles, CA	\$5,080.00
St. George, Regina, SK	\$4,500.00
St. George, Canton, OH	\$4,460.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA	\$2,360.00
Holy Cross, Hermitage, PA	\$2,300.00
St. George, Toronto, ON	\$2,280.00
Holy Resurrection, Warren, OH	\$2,040.00
St. Mary, St. Paul, MN	\$1,800.00
St. John, Woonsocket, RI	\$1,740.00
St. Nicholas, Alliance, OH	\$1,460.00
Three Hierarchs, Ridgewood, NY	\$1,340.00
St. George, Winnipeg, MB	\$1,380.00
St. Mary, Tustin, CA	\$1,480.00
Descent of the Holy Spirit, Assiniboia, SK	\$1,440.00
St. John, Kitchener, ON	\$1,340.00
Holy Cross, Alexandria, VA	\$1,280.00
St. John, Phoenix, AZ	\$1,020.00
Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN	\$ 800.00
St. Thomas, St. Louis, MO	\$ 460.00
Holy Trinity, Vancouver, BC	\$ 340.00
Sts. Michael & Gabriel, Ft. Wayne, IN	\$ 140.00
St. George, Southfield, MI	\$ 20.00

EPISCOPATE SUNDAY

St. Elias, Ellwood City, PA	\$ 100.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$ 55.49

(additional to previous donation)

LADIES AUXILIARY SUNDAY

St. George Ladies Auxiliary, Dysart, SK	C.F. \$ 145.00
St. Nicholas Ladies Auxiliary, Regina, SK	\$ 100.00
Buna Vestire, Ellwood City, PA	\$ 25.00

BISHOP'S VISITATION (TRAVEL) FUND

M/M Phil Paranuik, Regina, SK	\$1,961.00
Orthodox Brotherhood of Canada	\$ 600.00
St. Mary, Cleveland, OH	\$ 250.00
Presentation Of Our Lord, Fairlawn, OH	\$ 200.00
Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN	\$ 100.00
Fr. & Psa. Joseph MacLellan,	

Winnipeg, MB	C.F. \$ 50.00
Marcel M. Radu, Woodside, NY	\$ 50.00

MISSION FUND

National A.R.F.O.R.A	\$3,000.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$ 200.00
M/M Charles Nanas, Livonia, MI	\$ 25.00

DORMITORY BED FUND

Jennie Croetoru, Rocky River, OH	\$ 20.00
--	----------

HELP FOR ROMANIA FUND

U.S. Gloria Romana & M.V., Weirton, WV	\$ 800.00
--	-----------

(1993 Donation)

Martha & Mary Sisterhood, Pharr, TX	\$ 200.00
---	-----------

(St. George Orthodox Church)

Pearl Mailath, Merrillville, IN	\$ 50.00
---------------------------------------	----------

Psa. Martha MacLellan, Winnipeg, MB	C.F. \$ 50.00
---	---------------

(I.M.O. Abp. Valerian, Arch. Martinian, Holovac and MacLellan deceased family members)

Marcel M. Radu, Woodside, NY	\$ 50.00
M/M John Zakhi, Ft. Wayne, IN	\$ 50.00
M/M George Cantor, Parma, OH	\$ 25.00
M/M Charles Mailat, Canton, OH	\$ 25.00
Olga Chepa, Woonsocket, RI	\$ 20.00
Lydia Covinea	\$ 20.00
John Shank, Hermitage, PA	\$ 20.00

Calea Indreptării Oglindită în Triod

Biserica, ca o mamă bună și înțeleaptă, a început din vreme să ne pregătească duhovnicește pentru Sf. Post, acel timp de străduință creștinească, când lupta împotriva păcatelor devine cea mai încordată. Această pregătire se poate asemana cu sânguinta comandanților de oștire, care, cu mult înainte de începerea bătăliei, prin tot felul de mijloace însuflețesc ostașii să se lupte vitejește, să fie victorioși și să fie răsplătiți după cuviință.

Atât Mântuitorul cât și Ioan Botezătorul, își încep predica Impărăției lui Dumnezeu astfel: "Pocăiți-vă că s'a apropiat Impărăția Cerurilor" (Matt. 3,2). Sunt primele cuvinte, care au pătruns adâncurile firii omenești și au trezit lumea spre îndreptare, spre reînnoirea vieții, spre reînviere în duh și adevăr. Tot așa glăsuște și Triodul, când ne pune în fața pildei celor doi oameni, cari au intrat în templu să se roage, "Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață..."

Din acest timp și până la Mărita Inviere din morți a Mântuitorului, pe fiecare pagină a Triodului vor fi cântate tot felul de virtuți creștinești, cu toate frumusețile lor și cu toate roadele lor duhovnicești, însă nici una din ele nu va fi așa de adesea repetată ca virtutea smereniei. Tot astfel și rugăciunea izvorită din inimă curată și smerită. Rugăciunea și smerenia nu se pot despărți una de alta. Cine n'are smerenie, nu se poate ruga, ori dacă se roagă, rugăciunea lui este grăire în deșert — precum a fost cea a fariseului. "Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților ... să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul ... strigând: Dumnezeule, milostivește-te spre noi păcătoșii" (Idiomela. Vecer). "Fariseul de slava deșartă biruindu-se iar vameșul cu pocăință plecându-se, a venit la tine însuși, Stăpâne."

Care este natura păcătoșeniei fariseului și în ce constă starea de dreptate a vameșului din parabola aceasta?

Știm că fariseii erau foarte iscușiți în cunoașterea legii și se socoteau mai aleși decât ceilalți oameni. Erau strajnici în păzirea legii Vechiului Testament. Nu îngăduiau nici o abatere dela lege și erau peste măsură de mândri, că dețin o poziție așa de însemnată. Ei țineau posturile, se rugau foarte mult, respectau sărbătorile lor, erau adevărați apărători și implinitori ai Scripturii, ai legii și sinagogii. Cu toate acestea, Mântuitorul a folosit cele mai tăioase cuvinte împotriva acestor farisei, pentru că erau aroganți, disprețuiau pe alții și făceau binele ca să fie văzuți și laudați de oameni. Nu aveau niciun pic de smerenie și erau complect lipsiți de sinceritate, de curățenia inimii. Își dădeau aere că sunt evlavioși, buni,

credincioși, însă în inima lor erau mândri și disprețuitori.

Chipul și asemănarea acestora este fariseul din pilda Vameșului și Fariseului. În loc să mulțumească lui Dumnezeu că i-a ajutat să ajungă și să facă cele cerute de lege, el a întocmit un inventar lung despre tot ce a făcut și a informat pe Dumnezeu că el este mai bun și mai presus de toți oamenii. Toate faptele lui bune nu i-au ajutat la nimic din cauza mândriei, a aroganței și a disprețului de alții, întocmai ca un pom încărcat de fructe, pe care vântul cumplit l-a scuturat și sfărâmat, rămânând doar frunzele și crengile goale. "Din smerenie văzând cinste, făcătoare de înălțime, și din înălțare căderea cea rea, râvnește la bunătățile vameșului și urăște răutatea fariseului. Din trufie se împrăstie tot binele, iar din smerenie piere toată răutatea, pe care s'o îmbrățișăm noi credincioșii, disprețuind după adevăr năravul cel mareț" (Triodul, cântarea I-a dela Utrenie).

Despre vameși, știm să erau în slujba Romanilor și strângeau birurile. Erau foarte urâți de norod pentru că erau lacomi și adesea încărcau mai mult decât se cuvenea, că să aibă de unde sustrage pentru dânsii. Se vede lămurit, în parabola noastră, că vameșul acela încă avea conștiința trează și și-a dat seama că este pe drum greșit și s'a întors la calea cea dreaptă, a apucat pe un drum nou și bun. Cheia, cu care el a putut pătrunde întru Impărăția cerului, a fost adâncul smereniei și o inimă sinceră, fără ocolișuri, fără ascunzișuri. S'a înfățișat lui Dumnezeu drept așa cum era, nici mai mult, nici mai puțin. "Din gunoi și din patimi se înalță cel smerit și din înălțimea bunătăților cade rău cel înalt cu inima, de al cărui nărav al răutății să fugim" (Cântarea 3-a). Vameșul ... cu credință ... și rugându-se lui Dumnezeu, s'a îndreptat, cu suspinuri viind și cu lacrimi, și cu sfărâmarea inimii, toată povara păcatelor o a lepădat prin rugăciune" (Cântarea 9-a).

Să ne mai rămână bine întipărit în minte că fără smerenie și fără o rugăciune fierbinte și sinceră nu putem să ne suim pe urcușul cel greu care duce la desăvârșire. Sf. Ioan Scărarul zice că smerenia este unirea neconținută a propriilor noastre fapte bune; a ne socoti pe noi înșine cei mai de pe urmă și mai păcătoși decât toți; a ne recunoaște cu mintea slăbiciunile și neputința noastră; a nu fi în dușmănie cu nimeni și a întâmpina cu blândețe pe oricine. Iar un ales mistic din spiritualitatea Bisericii Apusene avea scris cu litere mari pe peretele chiliei sale câteva cuvinte, în care se oglindește întreaga lui viață pătrunsă de duhul smereniei: "În primul rând

Cont. la pag. 19

Este Îngăduit Să Ne Schimbăm Duhovnicul La Mărturisire?

Taina Sfintei Spovedanii sau a Pocăinței are însemnătate capitală în viața credincioșilor. Ea este Taina regenerării noastre spirituale, a înnoirii omului vechi al păcatului și a restabilirii comuniunii cu Mântuitorul Iisus Hristos. De aceea, ea a fost comparată de Sfinții Părinți și considerată ca al doilea Botez. Așa cum Taina Sfântului Botez ne curăță de păcatul strămoșesc și de păcatele personale săvârșite până la acea dată, făcându-ne făpturi noi, tot așa Spovedania ne curăță de păcatele săvârșite după primirea Botezului sau după ultima mărturisire, îmbrăcându-ne din nou în haina curată și luminoasă a harului. Pentru aceasta, ea trebuie săvârșită cu toată seriozitatea și cu toată responsabilitatea.

Sfântul Ioan Gură de Aur compară săvârșirea Tainei Spovedaniei cu aceea a Sfintei Liturghii. Efectele practice ale spovedaniei am putea spune că depind de priceperea și măiestria celui care o administrează, deci de duhovnic. De aceea, în trecut, duhovnicia, adică îndreptățirea de a administra Taina Sfintei Spovedanii, pe care preotul o poate săvârși în virtutea hirotonirii sale, nu se dădea decât după un oarecare timp de experiență pastorală, liturgică și de viață, care să-l facă pe preot apt a fi cu adevărat un părinte duhovnicesc al păstoriiților săi și un bun sfătuitor sau îndrumător al acestora. Pentru că, dacă celelalte lucrări sfințitoare ale Bisericii le săvârșim îndeplinind niște reguli tipiconale precise, cu concentrarea interioară corespunzătoare stării de rugăciune și în pregătirea trupească și sufletească necesare, Taina Sfintei Spovedanii cere o pregătire și pricepere cu totul aparte. Prin ea avem înaintea noastră sufletele deschise ale credincioșilor prezentate ca pe o tîpsie, pe care noi trebuie să le vindecăm de boala de care suferă, și să dăm leacul sau antidotul corespunzător. În Taina Spovedaniei trebuie să zidim de fiecare dată, nu să dărâmăm, să vindecăm rănilor, nu să le adâncim sau să le agravăm prin nepriceperea noastră. De aceea este firesc ca majoritatea credincioșilor să caute și să prefere duhovnici în vîrstă, care au o bogată experiență pastorală și al căror cuvînt este hotărîtor pentru viața credinciosului. În Taina Spovedaniei este importantă nu numai mărturisirea păcatelor și primirea iertării sau a dezlegării de ele, ci și sfatul sau îndrumarea, justa apreciere a faptelor săvârșite și aplicarea cu metodă și tact a unei epitimii, ca și instruirea religios-morală pe care preotul o face în asemenea împrejurare, spovedania fiind un mijloc admirabil de catehizare individuală. Un tânăr

absolvent de seminar, oricît de bun element ar fi fost în școală, nu are de unde să știe toate aceste aspecte ale vieții religioase și particulare a credincioșilor și de aceea îi va fi foarte greu să administreze această Sfânta Taină sau nu o va săvârși cu toate rezultatele care se așteaptă de la ea. O perioadă de timp și de experiență pastorală le este absolut necesară.

Dacă unui asemenea preot tânăr îi va veni greu să se acomodeze și cu tipicul slujbelor obișnuite, cu atît mai greu îi va fi să administreze o așa de gingașă și importantă Taină cum este cea a Spovedaniei. Din moment ce el primește duhovnicia, are însă îndatorirea să o săvârșească cu toată seriozitatea, demnitatea și responsabilitatea pe care le cere o asemenea lucrare sfințitoare. El trebuie să fie un doctor al sufletelor, iar credincioșii să vină la el ca la un medic sau tămăduitor, nu ca la un simplu slujitor care împlinește ritualul, ascultă păcate și rostește rugăciunea de dezlegare. O spovedanie săvârșită în felul acesta nu-i eficientă. Și aceasta depinde în mare măsură de duhovnic. Una din marile greșeli care se fac în administrarea acestei taine este graba. Nu se rezervă suficient timp și răbdare pentru a discuta sau a angaja un dialog efectiv cu credincioșii. O spovedanie săvârșită între două ectenii sau în fugă, în ușa altarului, nu-i spovedanie și aceasta arată concepția despre această Sfânta Taină, atît a preotului cît și a credinciosului. Plecînd de la această însemnătate a Tainei Spovedaniei și a modului în care trebuie făcută ea și a persoanei duhovnicului, este firesc să nu punem întrebarea la cine ne spovedim. În această privință trebuie să facem o precizare care înseamnă de fapt și o îndreptare a unei concepții greșite însușite de mulți credincioși și anume că unii preoți au har iar alții nu. A gândi și a face o asemenea afirmație înseamnă o gravă insultă la adresa instituției preoției. Nu există preot cu har și preot fără har, fiindcă toți primesc același har prin sfințirea în treapta respectivă. Harul cu care se crede că sunt înzestrați în plus unii slujitori nu este altceva decît competență, pregătire, cultură, măiestrie pastorală care fac ca acești slujitori să se evidențieze. Și atunci asemenea preoți sunt căutați de credincioși mai ales pentru Spovedanie. Iertarea păcatelor sau dezlegarea de acestea o poate da orice preot și ea este valabilă, dar Spovedanie eficientă pentru viața morală a credincioșilor nu poate face oricine, ci mai ales cel cu pregătire și experiență

Cont. la pag. 19

Este Îngăduit

Cont. de la pag. 18

pastorală. Cum este și firesc, în cadrul unei parohii este bine ca enoriașii să se spovedească la preotul său, când sunt mai mulți, la preoții lor, pentru că aceștia sunt cei care le asigură întreaga asistență religioasă, creându-se în felul acesta o legătură sufletească firească și necesară cu păstorii lor. Dacă însă unii credincioși, din motive de ei știute, vor să meargă în altă parte pentru spovedanie, o pot face fără nici un fel de îngrădire. Oricum ni se pare potrivit ca enoriașii din parohiile de mir, să se spovedească la preoții de mir și mai puțin la duhovnicii din mănăstiri care, prin rigorismul vieții lor și datorită, uneori, necunoașterii realităților din viața de familie, sunt ispitiți să aplice prea cu acrivie litera canoanelor, sarcini prea greu de purtat și străine de realitățile pe care le trăim. Se pune adesea de către credincioși întrebarea dacă ne putem schimba duhovnicul și dacă nu se comite prin aceasta un păcat. Fără îndoială că duhovnicul îl putem schimba și nu săvârșim prin aceasta nici un fel de păcat.

Când putem și avem voie să schimbăm duhovnicul? Când ne moare duhovnicul nostru, când pleacă din parohia unde suntem în altă parohie, prin transfer, când ne mutăm noi în altă parohie, deși în ultimele două cazuri putem păstra legătura cu el, și când nu suntem mulțumiți de felul în care ne spovedește. De ce se spune totuși că nu e bine să ne schimbăm duhovnicul? În orice caz, nu pentru motive de ordin teologic, dogmatic sau moral, ci pur și simplu pentru aspectul practic. Un duhovnic este ca și un medic. Este medic. Este medicul sufletesc al penitenților. Când mergem la un medic, acesta ne întreabă sau îi spunem noi starea sănătății noastre, prezentându-i toate bolile pe care le-am avut și stadiul în care ne aflăm sau simptomele bolii de care suferim. În baza celor spuse de noi și a consultului pe care-l face, el ne prescrie tratamentul și ne urmărește în timp, având grijă de vindecarea noastră.

Când mergem la control, el știe despre ce este vorba, de unde să plece și cum să procedeze mai departe. La fel se întâmplă și în preoție și mai ales în duhovnicie și la spovedanie. Între preot și credincios se crează o legătură sufletească. El devine părintele bun și iertător care ne înconjoară cu dragoste părintească și lângă care ne simțim ca niște copii iertați. El ne știe intimitățile și problemele sufletești pe care noi i le-am prezentat totodată, urmărindu-ne în timp îndreptarea noastră duhovnicească și progresul nostru spiritual. Când ne prezentăm la o nouă spovedanie nu este cazul să mai repetăm cele ce i-am spus pentru că el știe, ci doar cele întâmplătoare de la ultima spovedanie. Când ne schimbăm

duhovnicul trebuie ca, într'un fel, să o luăm de la capăt pentru ca acesta să știe pe cine are în față. Deși se spune că după spovedanie preotul trebuie să uite tot ceea ce i se spune la mărturisire, păstrarea legăturii cu același duhovnic rămâne importantă sub raport practic și sufleteș. Schimbarea duhovnicului dintr'un motiv sau altul nu constituie însă nici un fel de păcat. Ceea ce trebuie însă avut în vedere, în cazurile în care schimbăm duhovnicul, este faptul că, dacă avem de îndeplinit un canon sau am fost legați de un duhovnic, tot el este cel care trebuie să ne dezlege sau să constate îndeplinirea canonului.

Nu este îngăduit să schimbăm duhovnicul fiindcă ne-a dat canon greu, ci abia după îndeplinirea canonului. Numai în cazul în care moare duhovnicul care ne-a legat sau nu mai putem lua legătura cu el, putem apela pentru dezlegare la alt duhovnic, înștiințându-l pe acesta de cele întâmplate.

În concluzie, deci, este bine să păstrăm legătura cu același duhovnic, care ne devine ca un părinte spiritual, iar dacă împrejurări deosebite sau preferințe personale ne determină să-l schimbăm, o putem face fără nici un fel de teamă că prin aceasta comitem un păcat. ✽

Pr. prof. dr. Nicolae D. Necula

Calea Indreptării

Cont. de la pag. 17

Dumnezeu, al doilea alții și cel din urmă eu." Și cum smerenia și rugăciunea stau împreună ca doi brazi într'o tulpină, încheiem cele spuse cu adâncimea cugetării Sf. Ioan Gură de Aur: "Rugăciunea este o armă puternică dacă este împlinită cu toată seriozitatea, dacă e fără glorie deșartă, dacă-i făcută cu gând sincer. Rugăciunea de acest fel a oprit războaie; ea a folosit chiar unei nații întregi, chiar dacă nu era vrednică. Rugăciunea este chiar o doctorie salvatoare și are putere să înlăture păcatele și să vindece greșalele." ✽

+ Arhimandrit Martinian

Ați Primit Calendarul Solia?

Sperăm că ați primit copia Dumneavoastră și v-a plăcut. Dacă nu l-ați primit, vă rugăm să vă adresați la:

R.O.E.A. - Dep. Publicații

P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185
sau telefonați la 517-522-3656

Mulțumim cititorilor care au trimis cecurile de acoperire a cheltuielilor de publicare și rugăm pe cei care încă nu le-au trimis, să o facă folosindu-se de plicul prevăzut în Calendar. ✽

Puterea Rugăciunii

Sunt foarte rare cazurile când se publică în ziare sau reviste articole despre puterea rugăciunii, dar ne bucurăm că totuși există. Un bun credincios al Bisericii noastre mi-a adus un articol publicat în The Miami Herald, din 2 Ian. crt., cu titlul: "Puterile vindecătoare ale rugăciunii?" Titlu cu semnul întrebării, scris de Bob Keeler.

Este vorba de un medic, Dr. Larry Dossey, căruia i-a trimis cineva din San Francisco, un studiu în care s'a arătat că 393 bolnavi de inimă au fost împărțiți în 2 grupe și că cei din grupul pentru care s'au rugat alții pentru ei, s'au simțit cu mult mai bine decât cei din grupul celălalt, care au fost sub același control medical. S'a mai constatat că cei din grupul celor sprijiniți cu rugăciuni au avut nevoie de cinci ori mai puține antibiotice decât cei din grupul celălalt. Acesta a fost un rezultat uimitor, miraculos!

Dr. Dossey, care a fost crescut ca protestant și a părăsit credința creștină pentru ceva practici cu meditații filozofice, dar fără credința într'un Dumnezeu personal, a fost readus la credință, Cetind cu atenție studiul ce l-a primit, a renunțat la practica medicală în Texas și s'a mutat în New Mexico, unde s'a dedicat cercetării științifice a vindecării bolnavilor, cu ajutorul rugăciunii. În aproape cinci ani, el a reușit să realizeze peste 130 de studii, ca rezultat al cercetărilor sale. La experiențele sale nu au luat parte alți doctori, ori surori medicale și nici chiar bolnavii nu au știut.

Aceste studii au fost publicate în cartea sa: "Cuvinte tămăduitoare." El declară: "Evidența este, pur și simplu, copleșitoare că funcțiunile rugăciunii aduc o schimbare a proceselor corporale (fizice) într'o varietate a organismelor, dela bacterii, până la cele umane." Cercetările lui Dossey sunt sprijinite și de agenția "Institutul Național de Cercetări pentru Ingrijirea Sănătății." Cartea lui a produs o manifestare de creșterea interesului pentru medicina alternativă, deși, doctorii, în general, nu admit rolul tămăduitor al rugăciunii.

Ca și alți oameni de știință creștini, Dr. Dossey nu spune pacienților să evite medicina și să se bazeze numai pe rugăciune. Mai sunt doctori, care spun: "Noi am făcut partea noastră, Dumnezeu este care face principalul."

Tot acel articol menționează că a mai apărut o carte: "Tămăduirea și mintea," de Bill Moyers, care este foarte căutată. Institutul Național al Sănătății, prin noul Oficiu de Medicina Alternativă, a pus baza secției de respirație yoga și efectele rugăciunii asupra sănătății.

Sperăm ca într'un viitor apropiat, atât doctorii, cât

și pacienții, vor înțelege câtă putere au rugăciunile la tămăduirea bolilor și vor mai înțelege că numai rugăciunile cerute și practicate cu credință puternică în Dumnezeu puterilor, Cel ce a creat Universul din nimic și îl susține până la sfârșitul veacurilor, vor avea rezultatul dorit. Doctorii vor mai înțelege că știința își are originea prin credință dela Cel ce susține viața și existența materiei și a spiritului, iar pacienții își vor aduce aminte de cuvintele pe care le rostea Mântuitorul Iisus Hristos, când tămăduia bolnavii: "Credința ta te-a mântuit."

Rugăciunea ne dă puterea de a lupta cu toate ispitele și în special, dacă cerem ajutorul lui Dumnezeu, cum ne rugăm în "Rugăciunea pentru mântuire": "Vino, Atotputernice, în ajutorul meu, ca să biruesc cele șapte păcate de căpetenie, care sunt pricina tuturor păcatelor. Să biruesc adică: mândria prin smerenie creștinească, iubirea de argint prin milostenie, pisma prin dragoste și bucurie pentru binele aproapelui, desfrânarea prin înfrânare și curăție, lăcomia prin cumpătare, mânia prin răbdare, și lenea prin bărbăție creștinească." Ca în continuare să cerem înzestrarea noastră cu virtuțile creștinești: credința, nădejdea și dragostea, cu ajutorul cărora noi să putem trăi și duce o viață creștinească, prin care să ne câștigăm mântuirea sufletului.

Cred că fiecare creștin a avut ocazii, când s'a rugat fierbinte lui Dumnezeu, și i-a fost ascultată și împlinită dorința, cererea. Însă omul, în slăbiciunea lui sufletească uită foarte repede facerile de bine primite dela Dumnezeu.

Am cetit odată un caz, care într'adevar ne arată ce putere are rugăciunea. O văduvă săracă, bolnavă și cu tratament medical de lungă durată, care nu avea pe nimeni să o îngrijească, decât băiatul ei de vreo 9 sau 10 ani, uitase să-și procure o doză nouă de medicamente și în puterea nopții o apucă durerile, pe care nu le putea suporta până a doua zi. Voia să cruțe somnul copilășului, dar durerile se înteteau și a fost silită să-l scoale și să-l trimită la farmacie după leacul care îi alina suferința. Farmacia nu era departe, băiatul mai fusese după leacuri, ia rețeta și fuge până la farmacie. Bate în ușe și farmacistul de serviciu îl recunoaște, ia rețeta și îi prepară medicamentul la repezeală, îl dă băiatului și îi spune cum să servească pe mama sa. Băiatul dornic ca să ajungă cât mai în grabă să aline durerile cele grele ale mamei sale, se împiedică și cade cu sticla, care se sparge și medicamentul se risipește.

Farmacistul, în acest timp controlând conținutul medicamentului preparat și dat băiatului pentru

Cont. la pag. 2

Puterea Rugăciunii

Cont. de la pag. 20

mama sa, își dă seama că a greșit rețeta și medicamentul pe care l-a preparat, în loc să-i aducă vină, îi va produce moartea. Îngrozit de greșala făcută, l-a cuprins o disperare adâncă, gândindu-se că a făcut o crimă, în loc să facă bine, un păcat enorm și neștiind cum să împiedice moartea bolnavei, ea aruncat la pământ, cu un cutremur puternic în toată ființa lui, transpirând cu groază față de săvârșirea unei greșeli mortale, s'a rugat fierbinte lui Dumnezeu să oprească ajungerea medicamentului la bolnavă. Nu au trecut decât câteva minute, el se ruga încă și aude plângând cu suspinuri pe băiat, care era la ușă cuprins de frică pentru că nu mai are medicamentul care-i trebuia mamei sale.

Farmacistul se scoală de jos, transfigurat și bucuros că Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea și l-a salvat pe mama dela o crimă, pe care o făcea fără voia lui. L-a încredințat pe băiat înăuntru și i-s spus să nu mai plângă, că îi va face alt medicament, dar să fie mai atent pe viitor și să ajungă la mama sa ca să o ajute. Copilul a liniștit și farmacistul nu mai știa cum să mulțumească lui Dumnezeu, cum s'au întors lucrurile la bine.

Istории din acestea, unde puterea rugăciunii făcută cu credință tare și care au primit ajutorul lui Dumnezeu, Care săvârșește minunile, sunt multe în Sfânta Scriptură și în scrieri religioase. Rugăciunea făcută cu credință în Dumnezeu este bine primită și ascultată și atunci când e făcută și pentru alte persoane, așa cum ne spune sfântul apostol Iacob: "Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului" (Iacob 5:16). Sf. apostol Pavel cere adeseori, în scrisorile sale, credincioșilor: "rugați-vă pentru noi, ceice vă propovăduim pe Domnul Iisus Hristos" (2 Cor. 2:1; Evr. 13:18; Efes. 6:18).

În general, din Sfânta Scriptură învățăm că avem datoritatea să ne rugăm și pentru alții, nu numai pentru noi personal, ci chiar și pentru dușmanii noștri, așa cum ne poruncește însuși Domnul Nostru Iisus Hristos: "Binecuvântați pe ceice vă blestemă și rugați-vă pentru ceice vă necăjesc" (Luca 6:28). Sfânta noastră Biserică Ortodoxă are numeroase rugăciuni și servicii religioase pentru diferite nevoi ale credincioșilor și între care, și "pentru pacea a toată lumea ...," care cuprinde în sine și pe dușmanii Mântuitorului Hristos.

În rugăciunea zilei de Sâmbătă, zi închinată sfinților apostoli, bunilor biruitori mucenici, preacuvioșilor de Dumnezeu purtători părinților noștri, ne rugăm nu numai pentru noi, ci și pentru alții și la

Privind În Sus Spre Maria

(Cont. din Solia Feb.)

3. Maria este Maica lui Dumnezeu.

Începând cu aceste cuvinte, lucrurile devin mai dificile pentru unii din creștini. Aici putem găsi unul din acele puncte în care sentimentele personale ale diferiților creștini pot deveni o problemă, așa cum spuneam mai sus. Ne place ori nu ne place, totuși, Biblia ne învață că Maria este Maica Domnului. Dar să privim mai întâi la texte, după care vom vedea de ce este acest nume dat Mariei atât de important pentru viața noastră de creștini în Biserică.

În timpul celor trei luni de ședere la casa Elisabetei, Maria a oferit Domnului una din cele mai frumoase rugăciuni de laudă din toată Sfânta Scriptură. Incepe cu cuvintele "Mărește sufletul meu pe Domnul" și din cauza aceasta a rămas cunoscută ca "Magnificat."

În această rugăciune, inspirată de Duhul Sfânt, Maria a făcut următoarea profeție spunând: "...de acum mă vor ferici toate neamurile." (Luca 1,48) Și, într'adevăr, toate neamurile dealungul istoriei au fericit-o; numai ultimele două secole au căzut în credința lor și nu au mai făcut-o. Generația noastră de creștini Americani este plină de cei care refuză s'o fericească și va trebui să schimbăm această stare de lucruri. Pentru că unele grupuri de creștini au ajuns să stea chiar împotriva lui Hristos și a Noului Testament prin faptul că au refuzat s'o fericească pe Maria.

Din momentul în care cultul creștin a fost așternut în scris în cele mai simple forme, Creștinii Ortodocși au avut grija deosebită să o cinstească și s'o fericească pe Fecioara Maria în Sfânta Liturghie. De pildă un imn foarte vechi începe: "Cuvine-se cu adevărat să te ferim pe tine, Născătoare de Dumnezeu." Tot acest imn o numește "Cea pururea fericită și prea nevinovată." Astfel, chemarea biblică de a o cinsti pe Maria este luată foarte în serios și este urmată.

Desigur că noi nu o adorăm pe Maria, căci adorarea

Cont. de la pag. 22

sfârșitul rugăciunii, ne adresăm astfel: "Cereți lui Dumnezeu la vreme și nu încetați niciodată rugându-vă pentru ca să câștige pururea, prin rugăciunile voastre, păcătoșii iertarea, săracii ajutorul, întristații mângâierea, bolnavii sănătatea, nebunii înțelepciunea, turburații liniștea, cei depărtați ocrotirea, și toți împreună darul lui Dumnezeu și folosul cel sufletesc." ✽

Preot Romulus Radu

Privind

Cont. de la pag. 21

este numai pentru Sfânta Treime: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Dar ea trebuie să fie onorată, venerată, fără îndoială. Și pentru că Hristos este fratele nostru mai mare, cel întâi născut între mulți frați de credință, noi o cinstim pe Fecioara Maria ca pe Maica noastră, ca pe Doamna noastră. Întocmai cum Eva era mama neamului Adamic, tot așa Maria este adevărata Maică a noului neam, a noului popor, Trupul lui Hristos, Biserica.

Probabil pentru că oarecum generația noastră refuză adesea s'o cinstească pe Fecioara Maria, tocmai de aceea ei refuză și nu cinstesc pe nimeni. De pildă, ori de câte ori este o conferință de presă la televizor, priviți cu atenție cum îl tratează presa pe Președintele țării! Departe de a încerca să se informeze asupra faptelor, mulți din reprezentanții presei americane sunt hotărâți să facă totul ca să-l intimideze și să-l dezonoreze voit. Pe când Daniel ne spune că suntem datori să-l cinstim pe rege (Daniel 4,37) și să ne tratăm frumos unul pe altul (Romani 12,10) generației noastre se pare că-i face plăcere să umilească și să provoace persoanele din jur, în special cei în autoritate. Nu numai că suntem chemați, noi toți cei care ne numim credincioși ai Bibliei, "să dăm cinste celor cărora li se cuvine" (Romani 13,17), dar suntem chemați de Dumnezeu fără nici o urmă de îndoială, s'o ferim pe Maica Dumnezeului nostru. Nu putem nicidecum să ocolim această chemare a Sfintei Scripturi.

VECHIUL TESTAMENT ȘI MARIA

Suntem cu toții de acord că Vechiul Testament este mult mai mult decât o descriere a istoriei omenirii, sau a istoriei poporului lui Israel în particular. În paginile sale-de fapt chiar central în mesajul Vechiului Testament-găsim mesajul profetic în legătură cu venirea Domnului nostru Iisus Hristos. El este prefigurat dealungul Vechiului Testament. Astfel Moise este o prefigurare a lui Hristos, în sensul că el a condus poporul evreu din robie în pământul făgăduinței. David este și el o prefigurare a lui Hristos ca Împărat al lui Israel. Adam a fost și el o prefigurare a lui Hristos pentru că a fost cap al neamului omenesc.

Adesea uitat este, însă, faptul că Fecioara Maria este și ea limpede descrisă în paginile profetice ale Vechiului Testament. Majoritatea creștinilor sunt conștienți de faptul că profetul Isaia vorbește în profeția sa de zămislirea feciorelnică a lui Hristos din Fecioara Maria, atunci când scrie: "Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn: Iată Fecioara va lua în pânțe și va naște fiu și vor chema numele lui

Emanuel" (Isaia 7,14). Dar sunt alte multe versete care vorbesc de Maria în Vechiul Testament.

Pururea Fecioara

Deja în anii cei mai timpurii a existenței Bisericii, Maria a fost numită nu numai Fecioară, dar și Pururea Fecioară. A fost întotdeauna crezut că Maria nu a avut relații conjugale cu Iosif înainte sau după nașterea lui Iisus. Sfinții părinți, citau adesea următorul text din cartea profetului Iezechiel 44,1-2: "Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. Și mi-a zis Domnul: Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeu lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă." În interpretarea tradițională a acestui text, Maria este templul iar Hristos este Prințul Păcii. Poarta menționată este văzută ca o imagine a trecerii lui Hristos prin ușa pântecelui Mariei. Probabil că nu vei găsi, iubite cititorule, o asemenea interpretare în comentariile de astăzi, dar această interpretare a fost crezută și suportată de marea majoritate a Părinților Bisericii Primare, precum și de unii din liderii Reformei.

Și totuși, în mintea noastră va încolți o întrebare firească și anume, dacă a rămas Fecioară, de ce ne spune Matei că Iosif nu a cunoscut-o de cât după ce s'a născut Hristos (Matei 1,25)?

Din punct de vedere al Sfintei Scripturi, fraza "și nu a cunoscut-o pe ea până ce a născut pe cel întâi născut Fiul ei" nu înseamnă automat că Iosif a cunoscut-o după aceea. Spun aceasta pentru că atât în Grecește cât și în Evreiește cuvântul "până ce" poate avea mai multe înțelesuri. Același cuvânt îl găsim în cartea 2 Regi 6,23 unde se spune: "Și Micol, fiica lui Saul, n-a avut copii până în ziua morții ei." Este apoi folosit din nou în Matei 28,20 unde Hristos cel înviat spune: "Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului." Iar în cartea Deuteronomului 34,6 citim: "Și a fost îngropat în vale, în pământul Moabului ... dar nimeni nu știe mormântul lui până în ziua de astăzi."

Fără îndoială că folosirea cuvântului până ce în aceste pasaje nu ne face să credem că Micol a avut copil după ce a murit, sau că Hristos va pleca la Sfârșitul veacurilor, sau că mormântul lui Moise a fost găsit în ziua în care a fost scris capitolul 36,4 din cartea Deuteronomului. Tot așa și cuvântul până ce din Matei 1,25 nu înseamnă că Iosif și Maria au început legături conjugale după ce s'a născut Hristos. O astfel de învățătură nu se poate găsi nicăieri în Sfânta Scriptură și este contrară glasului neschimbat al întregii Biserici Primare.

Cont. de la pag. 24

Episcopia Română Ortodoxă Din America, 1929-1939

Cei zece ani ce au urmat hotărârii istorice luate de Congresul Bisericesc de la Detroit, deci înființării Episcopiei Române Ortodoxe din America, au fost ani de rodnice realizări dar și ani de căutare. Au fost ani în care s'au realizat frumoase lucrări și în care s'a lăsat înaintea dar au fost de asemenea ani de încercări și tatonări. Se poate spune că în acei ani s'au pus multe întrebări și s'au formulat numerosase probleme dar nu este mai puțin adevărat că multe dintre acele întrebări au rămas fără un răspuns clar și multe dintre probleme au rămas nerezolvate.

Pentru a ne explica această situație complexă, din capul locului trebuie să înțelegem că istoria Episcopiei Ortodoxe Române din America este parte din istoria grupului Român-American. Fără a analiza aprofundat și fără a înțelege natura acestui grup și evoluția lui, o serie de evenimente ce au avut loc în dezvoltarea Episcopiei nu vor putea fi corect înțelese și interpretate.

În anii treizeci grupul Românilor-Americani căuta tot mai săruitor să își definească locul, identitatea și rostul lui de a fi. Comunitatea ajunsese la un nivel destul de ridicat de stabilitate internă. Existau parohii și biserici, unele mai arătoase și altele mai puțin arătoase, pe măsura puterii fiecărei comunități locale. Existau numeroase societăți fraternală, de ajutor cultural, unele dintre ele numărând sute de membri. Existau foarte multe, poate chiar prea multe, publicații ale Românilor-Americani.

Totuși grupul Românilor-Americani, în totalitatea lui, se mai afla încă prins, cel puțin psihologic, între două lumi, "o lume care încă nu voia să moară și o alta care întârzia să se nască."

Desigur oamenii la vremea aceea nu își puneau problema în acest fel. Perspectiva istorică ne dă azi posibilitatea să vedem că astfel stăteau lucrurile, dar la vremea aceea, oamenii acționau după știința și conștiința lor, unii fiind de bună credință și alții mai puțin. Ceeace se poate spune este că Românii-Americani intraseră pe un făgaș statornic care îi va duce finalmente la a își da seama că erau un grup distinct dar parte a națiunii Americane. În anii treizeci acest lucru nu era încă de tot limpede și astfel se explică zbulciumul ce a însoțit organizarea Episcopiei Române Ortodoxe din America în acei ani și încă o vreme după aceea.

După înființarea Episcopiei, Părintele Trandafir Scorobet s'a reîntors în România spre a raporta activitatea ce o depusese și rezultatele la care ajunsese. Rapoartele au fost citite, ascultate dar rezolvarea s'a lăsat încă mult așteptată. A fost nevoie de numeroase scrisori să fie trimise din partea

comisiei interimare din America, însărcinată să conducă treburile Episcopiei, către Sf. Sinod. Așa în 1930 Sf. Sinod în mod oficial și formal a stabilit existența Episcopiei. Dar încă de atunci s'a simțit o atitudine diferită de o parte și alta a Oceanului. Dacă Sf. Sinod dorea o cât mai strictă subordonare a Episcopiei și o structură administrativă cât mai asemănătoare celei din "țară," în schimb, parohiile din America și poporenii lor Români-Americani, doreau o cât mai largă autonomie și drepturi nestingerite de a își rândui lucrurile de care aveau lipsă.

A fost nevoie ca două Congrese Bisericești să delibereze, în 30 Octombrie, 1932 în Cleveland și în 1 Septembrie, 1934 în Chicago pentru ca lucrurile să fie cumva lămurite. A mai fost nevoie de numeroase scrisori explicative și chiar de un drum la București, toate făcute de către Părintele Protopop Ioan Trutza pentru ca un climat de înțelegere să fie obținut. În aceste condiții, în Iulie 1935 la Detroit, în Catedrala "Sf. Gheorghe," a fost oficial întronat primul Episcop al Episcopiei Române Ortodoxe din America, P.S. Policarp Morușca.

Episcopul Policarp venea de la Mănăstirea Hodoș-Bodrog și el era un om bun, cu alese calități sufletești. El a avut o sarcină nespuse de grea căci a avut de rezolvat probleme dificile, între oameni care aveau alte mentalități și într-o țară despre ale cărei căi nu știa practic nimic.

Din nou din perspectivă istorică va rămâne meritul istoric al P.S. Policarp că a introdus temeinic conștiința respectului pentru disciplina canonică și ideea asupra obligativității de a avea o Episcopie.

Problemele practice și de detaliu organizatoric și administrativ vor fi rezolvate însă mai târziu, în alte condiții istorice și prin alt mare ierarh.

Din început P.S. Policarp a rezolvat una dintre problemele spinoase, feuda dintre preoții "făcuți" în America și cei educați în România, spunând și unora și celorlalți "... vă accept așa cum sunteți." A căutat să rezolve multe probleme și uneori soluțiile cu care

Cont. de la pag. 24

Nota Redacției

În Solia din luna Februarie am publicat articolul "Martiraj în închisorile comuniste" de Păr. Ioan de la Mănăstirea Recea.

Prin aceasta vrem să precizăm că ROEA și Solia nu agreează cu Păr. Ioan în afilierea sa cu mișcarea de la Vladimirești. Articolul a fost publicat doar pentru că reflectă suferința preoților ortodocși în închisorile comuniste. ✱

Episcopia

Cont. de la pag. 23

a venit nu au plăcut și încă mai adesea nu au fost înțelese. Organizarea unui Episcopat puternic a speriat pe mulți și mai ales pe cei care atunci conduceau "Uniunea și Liga" societăților românești și care vedeau în Episcopie un "concurrent." Istoria le-a infirmat temerile dar atunci prin organul lor de presă ei au atacat continuu și foarte nedrept pe P.S. Policarp. Nu este mai puțin adevărat că o mare parte din vină a revenit fostului preot Ioan Podea ajuns predicator socialist și ale cărui idei anti-clericale luaseră forme obsesive dacă nu chiar mai mult. Episcopul Policarp a vizitat multe dintre parohiile româno-americane și acolo unde a fost nevoie a târnosit sau retârnosit biserici. Vizitele canonice l-au purtat în Detroit, Cleveland, Youngstown, St. Paul, Mt. Union, Harrisburg, Philadelphia, Atlantic City, Bridgeport, Woonsocket, Southbridge, Montreal și încă în multe locuri.

A sprijinit activitatea organizației auxiliare de tineret, OCTRA, și mai ales a celei de femei "SORA." De asemenea în 1936 a sprijinit cu entuziasm înființarea gazetei oficiale a Episcopiei, "Solia," pe al cărei frontispiciu scria "foaie de zidire sufletească."

În 1937 unul dintre visurile Episcopului Policarp, cel de a avea un loc frumos cu apă și verdeță "la țară" s'a împlinit. Atunci s'a cumpărat "Vatra Românească" ce avea să devină mai apoi sediul Episcopiei Române Ortodoxe din America.

În anul 1939 Episcopul Policarp a plecat în România cu scopul de a participa la lucrările Sf. Sinod. Episcopul plănuia să lipsească doar scurtă vreme dar evenimentele istorice cataclismice ce s'au declanșat l-au împiedecat să mai revină la turma sa.

Episcopia Română Ortodoxă din America intra într-o nouă și decisivă fază a Istoriei ei. ✱

Alexandru Nemoianu

Cursuri De Vară În România

Următoarele universități din România vor oferi în vara aceasta cursuri de literatură și civilizație, în limba română.

- Universitatea din Iași - 4-25 Iulie
- Universitatea Cluj-Napoca - 4-23 Iulie
- Universitatea din Constanța - 15 Iulie - 15 August
- Universitatea din București - (Cursuri ținute la Sinaia) - 22 Iulie - 16 August
- Universitatea din Timișoara - 22 August - 9 Septembrie

Pentru informații adresați-vă la: Ambasada Română, 1607 23rd St. NW, WASHINGTON DC 20008, Tel. (202) 332-4846, Fax: (202) 232-4748

Privind

Cont. de la pag. 22

Dar nu vorbește oare Sfânta Scriptură despre alți frați și surori ai lui Hristos? Cine sunt aceștia și de unde au apărut?

O primă observație ar trebui să facem că aceștia nu sunt numiți nicăieri în mod direct ca fii și fiice ale Mariei și ale lui Iosif. În mai multe locuri Biblia vorbește despre copii sau despre rudeni ca "frați." Avram și Lot sunt numiți frați, deși de fapt Lot era nepotul lui Avraam. Apoi, Iacov și Laban sunt numiți frați, deși Iacov era fiul lui Rebeca, sora lui Laban.

Sfânta Scriptură nu ne dă amănunte în legătură cu natura înrudirii dintre Hristos și așa numiții frați și surori. Sfinții Părinți au opinii puțin diferite în legătură ce fel de înrudire a acestora. Unii, ca de pildă Ambrozie, credea că aceștia erau copiii lui Iosif dintr-o altă căsătorie cu o soție care a murit înainte de timpul descris în capitolul 1 de la Matei. Alții învățau că aceștia erau verii lui Iisus. Dar tot erau de acord că ei nu erau nicidecum rezultate unei relații conjugale între Iosif și Maria înainte sau după nașterea lui Hristos.

Trebuie să mărturisesc cu toată sinceritatea că dacă eu aș fi fost logodit cu femeia pe care a ales-o Dumnezeu să dea naștere Fiului Său veșnic întrupat, imaginea mea despre ea ar fi fost mult transformată și aș fi onorat-o infinit mai mult. Să ne imaginăm că înseamnă a fi logodit cu Maica lui Dumnezeu. Aș fi fost cazul cu Iosif. Logodnica lui a fost Pururea Fecioara. ✱

Peter Gilquist

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

ORTHODOX OBSERVER
8 E 79TH ST
NEW YORK NY 10021-0106